

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

Informacija apie maistą, skirta vartotojams *I**

P7_TA(2010)0222

2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams (COM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD))

(2011/C 236 E/47)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai (COM(2008)0040),
 - atsižvelgdamas į EB sutarties 251 straipsnio 2 dalį ir 95 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C6-0052/2008),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Parlamentui ir Tarybai „Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikis šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms“ (COM(2009)0665),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį ir 114 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 18 d. Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A7-0109/2010),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 77, 2009 3 31, p. 81.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

P7_TC1-COD(2008)0028

Europos Parlamento pozicija, priimta 2010 m. birželio 16 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2010 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei panaikinamos Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyvos 94/54/EB ir 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2004/77/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 169 straipsnyje nustatyta, kad Sąjunga padeda užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą pagal šios sutarties 114 straipsnį patvirtinamomis priemonėmis.
- (2) Laisvas saugių ■ maisto produktų judėjimas – esminis vidaus rinkos elementas, svarbus gyventojų sveikatai bei gerovei ir jų socialiniams bei ekonominiams interesams. **Šiuo reglamentu atsižvelgiama į vidaus rinkos interesus, nes juo siekiama supaprastinti teisės aktus, užtikrinti teisinį tikrumą ir sumažinti biurokratinę naštą, bei į piliečių interesus, nes jame nustatomas reikalavimas aiškiai, suprantamai ir įskaitomai ženklinti maisto produktus.**
- (3) Siekiant pasiekti aukštą vartotojų sveikatos apsaugos lygį ir užtikrinti vartotojų teisę gauti informaciją, reikėtų užtikrinti, kad vartotojai būtų tinkamai informuojami apie vartojamus maisto produktus. **Sprendimui pirkti**, inter alia, gali daryti poveikį su sveikata, ekonomika, aplinka, socialiniais ir etiniais aspektais susijusios priežastys.
- (4) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽³⁾, nustatyta, kad bendrasis maisto produktus reglamentuojančių įstatymų principas – suteikti vartotojams pagrindą rinktis jų vartojamą maistą remiantis turima informacija bei užkirsti kelią bet kokiems veiksams, kurie galėtų klaidinti vartotojus.
- (5) 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ⁽⁴⁾ reglamentuojami tam tikri informacijos teikimo vartotojams aspektai, konkrečiai skirti užkirsti kelią klaidinantiems veiksams ir informacijos nepateikimui. Bendruosius principus dėl nesąžiningos komercinės veiklos turėtų papildyti specialios taisyklės, susijusios su informacijos apie maistą teikimu vartotojams.
- (6) Visiems maisto produktams taikomos Sąjungos maisto ženklinimo taisyklės yra nustatytos 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ⁽⁵⁾. Dauguma šios direktyvos nuostatų nustatytos 1978 m., todėl jas reikėtų atnaujinti.

⁽¹⁾ OL C 77, 2009 3 31, p. 81.

⁽²⁾ 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

⁽⁵⁾ OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- (7) 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklavimo ⁽¹⁾ nustatytos informacijos apie maistinę vertę turinio ir pateikimo ant fasuotų maisto produktų taisyklės. Pateikti informacijos apie maistinę vertę neprivaloma, išskyrus tuos atvejus, kai teikiamas teiginys apie maisto produkto maistingumą. Dauguma šios direktyvos nuostatų nustatytos 1990 m., todėl jas reikėtų atnaujinti.
- (8) Bendrojo ženklinimo reikalavimus papildo kitos nuostatos, taikomos visiems maisto produktams konkrečiomis aplinkybėmis arba tam tikrų kategorijų maisto produktams. Be to, nustatytos konkrečios specifiniams maisto produktams taikomos taisyklės.
- (9) Nors pirminiai tikslai ir esminiai šiuo metu galiojančių ženklinimo teisės aktų elementai tebegalioja, šiuos aktus reikia supaprastinti, siekiant užtikrinti, kad suinteresuotiems subjektams būtų lengviau **juos taikyti** ir būtų užtikrintas tų aktų didesnis **teisinis aiškumas**, bei juos atnaujinti pagal informacijos apie maistą raidą.
- (10) **Plačiosios visuomenės susidomėjimas maisto ir sveikatos ryšiu bei individualius poreikius tenkinančių maisto produktų pasirinkimu nuolat didėja.** 2007 m. gegužės 30 d. Komisijos Baltojoje knygoje dėl Europos strategijos su mityba, atsvečiu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti pabrėžiama, kad ženklinimas nurodant maistinę vertę – **tai vienas iš būdų** vartotojams informuoti apie maisto produktų sudėtį ir padėti jiems rinktis remiantis turima informacija. **Švietimo ir informavimo kampanijos – svarbi priemonė siekiant pagerinti vartotojo supratimą informacijos apie maistą atžvilgiu.** 2007–2013 m. Sąjungos vartotojų politikos strategijoje pabrėžiama, kad tiek veiksmingai konkurencijai, tiek vartotojų gerovei labai svarbu, kad vartotojams būtų sudarytos sąlygos rinktis remiantis turima informacija. Pagrindinių mitybos principų žinojimas ir tinkama informacija apie maisto produktų maistinę vertę labai palengvintų vartotojo galimybes rinktis maisto produktus remiantis turima informacija. **Be to, tikslinga ir teisinga užtikrinti, kad vartotojai, norėdami išsiaiškinti individualius mitybos klausimus, turėtų galimybę valstybėse narėse pasinaudoti nešališko informacijos tiekėjo paslaugomis. Todėl valstybės narės turėtų įrengti atitinkamas pagalbos telefonu linijas, prie kurių finansavimo galėtų prisidėti maisto pramonė.**
- (11) Siekiant didesnio teisinio tikrumo ir norint užtikrinti, kad teisės aktai būtų įgyvendinami racionaliai ir nuosekliai, reikėtų panaikinti Direktyvas 90/496/EEB ir 2000/13/EB ir jas pakeisti vienu reglamentu, kuriuo būtų užtikrintas tikrumas vartotojams ir pramonės atstovams bei sumažinta administracinė našta.
- (12) Siekiant aiškumo tikslinga panaikinti kitus horizontaliuosius teisės aktus, visų pirma 1987 m. balandžio 15 d. Komisijos direktyvą 87/250/EEB dėl alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymo ženklinant galutiniam vartotojui parduoti skirtus alkoholinius gėrimus ⁽²⁾, 1994 m. lapkričio 18 d. Komisijos direktyvą 94/54/EB dėl privalomo rodmenų, nenurodytų Tarybos direktyvoje 79/112/EEB, nurodymo ženklinant etiketėmis tam tikrus maisto produktus ⁽³⁾, 1999 m. kovo 8 d. Komisijos direktyvą 1999/10/EB, nustatančią nuo Tarybos direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio leidžiančias nukrypti nuostatas dėl maisto produktų ženklinimo etiketėmis ⁽⁴⁾, 2002 m. liepos 18 d. Komisijos direktyvą 2002/67/EB dėl maisto produktų, turinčių chinino ir kofeino, ženklinimo ⁽⁵⁾, 2004 m. kovo 31 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 608/2004 dėl maisto produktų ir maisto ingredientų, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolio ir (arba) fitostanolio esterių, ženklinimo ⁽⁶⁾ ir 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyvą 2004/77/EB, iš dalies keičiančią Direktyvą 94/54/EB dėl tam tikrų maisto produktų, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ir jos amonio druskos, ženklinimo etiketėmis ⁽⁷⁾, bei įtraukti šiuos teisės aktus į šį reglamentą.

⁽¹⁾ OL L 276, 1990 10 6, p. 40.

⁽²⁾ OL L 113, 1987 4 30, p. 57.

⁽³⁾ OL L 300, 1994 11 23, p. 14.

⁽⁴⁾ OL L 69, 1999 3 16, p. 22.

⁽⁵⁾ OL L 191, 2002 7 19, p. 20.

⁽⁶⁾ OL L 97, 2004 4 1, p. 44.

⁽⁷⁾ OL L 162, 2004 4 30, p. 76.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- (13) Siekiant sukurti aiškią informaciją apie maistą reglamentuojančių Sąjungos ir nacionalinių priemonių sistemą ir bendrą pagrindą, būtina nustatyti bendras terminų apibrėžtis, principus, reikalavimus ir procedūras.
- (14) Kad būtų laikomasi visapusiško ir besivystančio požiūrio į vartotojams teikiamą informaciją apie jų vartojamą maistą, reikėtų nustatyti plačią informacijos apie maisto produktų teisės aktų, apimančių bendro pobūdžio ir specialias taisykles, apibrėžtį ir plačią informacijos apie maistą *ir švietimo maisto tema*, apimančių pateiktą ir kitomis nei etiketės priemonėmis, apibrėžtį.
- (15) *Sąjungos* taisyklės turėtų būti taikomos tik įmonėms, kuriose pagal jų pobūdį veikla yra tęstinė ir pagrįsta tam tikra organizacine struktūra. Šis reglamentas netaikomas veiksmams, kaip antai *produktų tiekimui tretiesiems asmenims*, atsitiktiniam privačių asmenų atliekamam *valgio pateikimui* ir *maisto produktų* pardavimui per, pvz., labdaros renginius ar vietos bendruomenės šventes ir susitikimus, *taip pat ūkininkų įvairiais būdais vykdomam tiesioginiam maisto produktų pardavimui*. *Nenorint nustatyti pernelyg didelę našta, visų pirma mažoms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVI), veikiančioms rankų darbo maisto produktų sektoriuje ir mažmeninės prekybos maisto produktais srityje, įskaitant ir viešojo maitinimo paslaugų teikėjus, nefasuotiems produktams neturėtų būti taikomi ženklavimo reikalavimai.*
- (16) *Šis reglamentas transporto įmonių teikiamoms viešojo maitinimo paslaugoms taikomas tik tuo atveju, jeigu šios paslaugos teikiamos maršrutuose, jungiančiuose du Sąjungos teritorijos taškus.*
- (17) *Šis reglamentas taikomas kino teatrų, išskyrus MVI, teikiamoms maitinimo paslaugoms, jeigu maisto produktai pakuojami prekybos vietoje į standartines pakuotes, kurių talpa nustatyta iš anksto, taigi galutinis maisto ar gėrimų kiekis ir turinys yra apibrėžtas ir išmatuojamas.*
- (18) Informacijos apie maistą teisės aktai *taip pat turėtų būti grindžiami* vartotojų informacijos reikalavimais ir užtikrinti, *kad nebūtų trukdoma įdiegti su maisto pramone susijusių naujovių. Maisto įmonėms suteikta galimybė savanoriškai teikti papildomą informaciją padeda užtikrinti didesnę lankstumą.*
- (19) *Nustatant reikalavimą pateikti* privalomąją informaciją apie maistą siekiama sudaryti galimybę vartotojams *priimti sąmoningą, jų individualius mitybos pageidavimus ir poreikius atitinkantį sprendimą pirkti.*
- (20) Kad informacijos apie maistą teisės aktai atitiktų kintančius vartotojų informacijos poreikius *ir kad būtų išvengta nereikalingų pakuočių atliekų, reikalavimas pateikti privalomąją informaciją* apie maistą *turėtų apsiriboti pagrindinės informacijos, kuri akivaizdžiai svarbi* daugumai vartotojų, *nurodymu.*
- (21) Vis dėlto naujus privalomosios informacijos apie maistą reikalavimus *arba naujas informacijos apie maisto produktus pateikimo formas* reikėtų nustatyti tik jei to prireikia, atsižvelgiant į subsidiarumą, proporcingumą, *skaidrumo* ir tvarumo principus.
- (22) *Be jau galiojančių kovos su klaidinančia reklama taisyklių, informacijos apie maistą taisyklėmis turėtų būti draudžiama nurodyti informaciją, kuri klaidintų vartotoją, visų pirma susijusią su maisto produkto energine verte, kilme arba sudėtimi.* Kad šis draudimas būtų veiksmingas, jį reikėtų taikyti ir maisto produktų reklamai, ir jų pateikimui.
- (23) *Teigiama, kad kai kurių produktų naudojimas teikia tam tikrą fizinę naudą. Šias savybes derėtų pateikti taip, kad būtų užtikrinta, jog šių produktų naudojimo poveikį būtų galima įvertinti ar patikrinti.*

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- (24) Siekiant išvengti skirtingų taisyklių, susijusių su maisto verslo operatorių atsakomybe dėl **neteisingos, klaidinančios arba trūkstančios** informacijos apie maistą, **svarbu aiškiai nustatyti** maisto verslo operatoriams šioje srityje tenkančią atsakomybę. **Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 178/2002 19 straipsnio nuostatų, maisto verslo operatoriai, vykdydami mažmeninės prekybos ar platinimo veiklą, nedarančią poveikio informacijai apie maistą, sužinoję, kad etiketėje pateikiama informacija neatitinka šio reglamento nuostatų, turi imtis skubių priemonių.**
- (25) Turėtų būti parengtas visos privalomosios informacijos, kuri ■ turėtų būti teikiama su visais galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms skirtais maisto produktais, sąrašas. Į sąrašą reikėtų įtraukti informaciją, kurią jau reikia teikti pagal galiojančius teisės aktus, jeigu pripažįstama, kad ji priklauso iš esmės vertingam vartotojams teikiamos informacijos acquis.
- (26) **Naujos informacijos ir komunikacijų technologijos gali būti svarbios teikiant vartotojams papildomą informaciją, nes jos padeda greitai ir nebrangiai keisti informaciją. Galima įsivaizduoti, kad vartotojai galėtų gauti papildomos informacijos naudodamiesi prekybos centruose esančiais prietaisais. Naudojantis šiais prietaisais, nuskaičius brūkšninį kodą, būtų suteikiama informacija apie produktą. Be to, galima numatyti, kad vartotojams būtų sudaryta galimybė gauti papildomos informacijos jiems skirtame interneto puslapyje.**
-
- (27) Maisto produktų gamyboje naudojamos ir gatavame produkte išliekančios tam tikros sudedamosios dalys ar kitos medžiagos **gali sukelti** alergijas arba netoleravimą, arba, **atskirais atvejais, netgi pavojų** sveikatai. **Todėl svarbu, kad vartotojams būtų suteikta informacija apie tai, ar maisto produkto sudėtyje yra maisto priedų, pagalbinių apdorojimo medžiagų ir kitų medžiagų, kurios, kaip buvo moksliskai įrodyta, gali sukelti alergijas arba padidinti ligos riziką, kad ypač tam produktui alergiški ar jo netoleruojantys vartotojai galėtų tikslingai rinktis jiems saugius maisto produktus. Taip pat turėtų būti nurodyta, ar yra šių medžiagų pėdsakų, kad dėl rimtesnių alergijų kenčiantys asmenys galėtų atlikti saugų pasirinkimą. Šiuo tikslu turi būti parengtos bendros taisyklės.**
- (28) Maisto produkto etiketės turėtų būti aiškios ir suprantamos, kad padėtų vartotojams, kurie nori **selektyviai** pasirinkti maisto produktus ir mitybą ■. Atlikus tyrimus nustatyta, kad **lengvas** įskaitomumas yra svarbus siekiant, kad ženklinimo informacija galėtų paveikti ją skaitančius asmenis, ir kad **neįskaitoma informacija apie produktą** – viena pagrindinių vartotojų nepasitenkinimo maisto produktų etiketėmis priežasčių. **Todėl šrifto, spalvos ir kontrasto bei panašius veiksnius reikėtų nagrinėti kartu.**
- (29) Siekiant užtikrinti, kad informacija apie maistą būtų teikiama, reikia atsižvelgti **ir** į maisto produktų ■ pardavimą nuotolinėmis ryšio priemonėmis. Akivaizdu, kad bet kuriuos maisto produktus parduodant nuotolinės prekybos būdu turėtų būti laikomasi tokių pačių informacijos reikalavimų, kaip ir maisto produktus parduodant parduotuvėje, vis dėlto būtina patikslinti, kad tokiais atvejais galimybės susipažinti su privalomąja informacija apie maistą **turi** būti sudarytos prieš išsilyjant tokį maisto produktą.
- (30) Kad vartotojams būtų pateikta informacija apie maistą, reikalinga atlikti pasirinkimą remiantis turima informacija, su alkoholiniais kokteiliais taip pat turėtų būti teikiama informacija apie jų sudedamąsias dalis.
- (31) **Atsižvelgiant į 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos Sąjungos strategijos remti valstybes nares mažinant alkoholio daromą žalą⁽¹⁾, 2008 m. rugsėjo 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, Komisijos veiklą ir plačiosios visuomenės susirūpinimą dėl alkoholio daromos žalos, ypač jauniems ir pažeidžiamiems vartotojams, Komisija kartu su valstybėmis narėmis turėtų apibrėžti specialiai jaunimui skirtų gėrimų, pavyzdžiui alkoholiniai kokteiliai (alkopops) terminą. Dėl alkoholiniams kokteiliams būdingų alkoholinių savybių, jiems turėtų būti taikomi griežtesni ženklinimo reikalavimai ir parduotuvėse jie turėtų būti aiškiai atskirti nuo gaiviųjų gėrimų.**

(1) OL C 187 E, 2008 7 24, p. 160.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- (32) Be to, svarbu vartotojams teikti informaciją ir apie kitus alkoholinius gėrimus. Jau galioja specialios Sąjungos vyno ženklavimo taisyklės. 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ⁽¹⁾ nustatytas išsamus visus vynininkystės metodus, gamybos metodus ir vynu pateikimo bei ženklavimo priemonės visiškai apimančių techninių standartų sąrašas taip užtikrinant, kad minėti standartai būtų taikomi visais grandinės etapais ir kad vartotojai būtų apsaugoti bei tinkamai informuoti. Tame reglamente visų pirma tiksliai ir išsamiai apibrėžiamos medžiagos, kurios gali būti naudojamos gamyboje, jų naudojimo sąlygos ir pateikimas, tikslus vynininkystės metodų ir apdorojimo tipų sąrašas; draudžiama taikyti į šį sąrašą neįtrauktą metodą. Todėl tikslinga nereikalauti, kad šiuo etapu būtų nurodomas vyno sudedamųjų dalių sąrašas ir pateikiama maistinės vertės nuoroda. Alui ir spiritiniams gėrimams, kaip apibrėžta 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos ⁽²⁾ 2 straipsnio 1 dalyje, turėtų būti taikomos tokios pačios išimtys, siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį bei atitikti vynu nustatytioms sąlygoms. Vis dėlto po penkerių metų nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija parengs ataskaitą ir, prirėkus, galės pasiūlyti specialius reikalavimus pagal šį reglamentą.
- (33) Maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta turėtų būti **privalomai** nurodoma **vadovaujantis 9 straipsnio 1 dalies k pastraipa**, kai nesant tokios nuorodos vartotojai gali būti klaidinami dėl tokio produkto tikrosios kilmės šalies ar kilmės vietos. Kitais atvejais **■** kilmės šalis ar kilmės vieta turėtų būti nurodyta taip, kad vartotojas nebūtų suklaidintas, ir remiantis aiškiai apibrėžtais kriterijais, užtikrinančiais vienodas galimybes pramonės įmonėms bei padedančiais vartotojams geriau suprasti su maisto produkto kilmės šalimi ar kilmės vieta susijusią informaciją. Tokie kriterijai **netaikomi** su maisto verslo operatoriaus pavadinimu ar adresu susijusiems duomenims.
- (34) **Jei** maisto verslo operatoriai, norėdami atkreipti vartotojų dėmesį į jų maisto produkto privalumus ir **■** Sąjungos gamybos standartus, **nurodo**, kad maisto produkto kilmės vieta yra Europos **Sąjunga**, tokios nuorodos **privalo** atitikti suderintus kriterijus. **Tai taikoma ir nurodant valstybę narę.**
- (35) Sąjungos nepreferencinės kilmės taisyklės yra nustatytos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą ⁽³⁾, o šio reglamento įgyvendinimo taisyklės – 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93 ⁽⁴⁾. Nustatant maisto produktų kilmės šalį remiamasi tomis taisyklėmis, kurios yra gerai žinomomis prekybos įmonėms ir administracijoms bei kurios turėtų palengvinti kilmės šalies nustatymą.
- (36) Maisto produkto maistinės vertės nuoroda – tai informacija apie maisto produktų energinę vertę ir tam tikras maisto **bei sudedamąsias** medžiagas juose. **Valstybės narės savo veiksmais, pvz., vykdydamos mitybos veiksmų planą visuomenės sveikatos politikos pagrindu, turėtų remti informacijos apie maistinę vertę teikimą** privaloma tvarka **ant pakuotės priekinės ir užpakalinės dalies, nes taip būtų teikiamos specialios rekomendacijos, susijusios su** visuomenės mitybos srities švietimu, ir padedama rinktis maisto produktus pagal turimą informaciją.
- (37) 2007 m. gegužės 30 d. minėtoje Komisijos baltojoje knygoje pabrėžiami tam tikri visuomenės sveikatai svarbūs mitybos elementai. Todėl privalomo informacijos apie maistinę vertę teikimo reikalavimai **turėtų atitikti šioje baltojoje knygoje išdėstytas rekomendacijas.**
- (38) Apskritai vartotojai nežino, kaip alkoholiniai gėrimai gali paveikti jų mitybą. Todėl **būtų naudinga, jei gamintojai pateiktų** informaciją apie alkoholinių gėrimų **energinę vertę.**

⁽¹⁾ OL L 179, 1999 7 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 39, 2008 2 13, p. 16.

⁽³⁾ OL L 302, 1993 10 19, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- (39) Siekiant **teisinio tikrumo ir Sąjungos** teisės aktų **■** darnos, į maisto produktų etiketes savanoriškai įtraukiant teiginį apie maistingumą arba sveikatingumą reikėtų laikytis 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą ⁽¹⁾.
- (40) Kad būtų išvengta nereikalingos naštos **maisto produktų gamintojams ir prekybininkams**, tam tikrų kategorijų maisto produktams, kurie yra neperdirbti arba kuriems informacija apie maistinę vertę nėra lemiamas **veiksny**s vartotojų **sprendimui pirkti arba kurių išorinė pakuotė ar etiketė yra per maža, kad joje būtų galima nurodyti privalomąją ženklavimo informaciją**, nereikėtų taikyti reikalavimo privalomai pateikti maistinės vertės nuorodą, išskyrus jei pareiga teikti tokią informaciją nustatyta kitais **Sąjungos** teisės aktais.
- (41) Kad pateikiama informacija pasiektų paprastą vartotoją ir būtų informatyvi, **■** ji turėtų būti lengvai suprantama **paprastam vartotojui**. **Būtų tikslinga informaciją pateikti tame pačiame regėjimo lauke, nes taip** būtų užtikrinta, kad vartotojai, pirkdami maisto produktus, lengvai pamatytų pagrindinę informaciją apie maistinę vertę **■**.
- (42) Naujaisi pokyčiai, susiję su maistinės vertės nuorodos išraiškos būdais, išskyrus kai sudedamosios dalys nurodomos 100 g /100 ml / 1 porcijai, kai kuriose valstybėse narėse ir maisto pramonės organizacijose rodo, kad vartotojams tokios sistemos patinka, nes jos padeda atlikti **greitą** pasirinkimą. Vis dėlto visoje **Sąjungoje** nėra **mokslinių** įrodymų, kaip paprastas vartotojas supranta kitus informacijos raiškos būdus ir kaip tokia informacija naudojasi. **Siekiant užtikrinti galimybę palyginti produktus, esančius skirtingo dydžio pakuotėse**, tikslinga ir toliau **privalomai pateikti 100 g /100 ml produkto maistinės vertės nuorodą ir prireikus leisti teikti papildomą porcijos maistinės vertės nuorodą**. Jei maisto produktas yra sufasuotas kaip atskira porcija, turėtų būti taip pat **privaloma pateikti porcijos maistinės vertės nuorodą**. **Siekiant išvengti klaidinančios informacijos apie porcijos dydį, konsultuojantis Sąjungos lygiu turėtų būti nustatyti standartiniai porcijų dydžiai**.
- (43) Pagrindiniame regėjimo lauke lengvai suprantama forma maisto sudedamųjų dalių kiekio ir lyginamųjų rodiklių, pagal kuriuos galima įvertinti maisto produkto maistines savybes, pateikimas turėtų būti laikomas maistinės vertės nuorodos dalimi, o ne atskirų teiginių grupe.
- (44) Remiantis patirtimi nustatyta, kad daugeliu atveju, kai informacija apie maistą teikiama savanoriškai, privalomoji informacija apie maistą būna mažiau aiški. Todėl turėtų būti numatyti kriterijai, kurie padėtų maisto verslo operatoriams ir vykdomą užtikrinančioms institucijoms užtikrinti tolygų privalomosios ir savanoriškai teikiamos informacijos apie maistą teikimą.
- (45) **■** Informacija apie galimus alergenų **tai pat** labai svarbi **alergiškiems žmonėms, kiek ji susijusi su iš anksto nesufasuotais ir viešojo maitinimo įstaigų maisto produktais**. Todėl tokia informacija vartotojui turėtų būti **■** visada **prieinama**.
- (46) Šiuo reglamentu derinamose srityse valstybės narės turėtų priimti tik tokias nuostatas, kokios numatytos šiame reglamente, išskyrus atvejus, kai jame konkrečiai nurodyta kitaip. **Be to, kadangi dėl nacionalinių ženklavimo reikalavimų gali kilti kliūčių laisvam judėjimui vidaus rinkoje, valstybės narės turėtų įrodyti, kad šios priemonės yra būtinos, ir nurodyti, kaip jos užtikrins, kad šios priemonės būtų taikomos kuo mažiau ribojant prekybą**.
- (47) Informacijos apie maistą taisyklės turėtų būti tokios, kad jas būtų galima lengvai suderinti su greitai kintančia socialine, ekonomine ir technologine aplinka.
- (48) Tam tikrų informacijos apie maistą aspektų, dėl kurių kuriami naujoviški šiuolaikiniai prekybos metodai, atžvilgiu būtina leisti vykdyti pakankamai bandymų ir vartotojų tyrimų bei teikti patikimus geriausių sistemų įrodymus. Todėl tokiais atvejais Sąjungos informacijos apie maistą teisės aktais turėtų būti nustatyti privalomi pagrindiniai reikalavimai, užtikrinantys tinkamą vartotojų apsaugos ir informavimo lygį, o tokių reikalavimų vykdymas turėtų būti lankstus ir atitikti vidaus rinkos nuostatas.

(1) OL L 404, 2006 12 30, p. 9.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- (49) Kad išsamesni informacijos apie maistą reikalavimai būtų parengti ir nustatyti dialektiniu būdu bei pagrįsti gerąja praktika, Bendrijos ir nacionaliniu lygiais turėtų būti užtikrinti lankstūs mechanizmai, pagrįsti atviromis ir skaidriomis konsultacijomis su visuomene ir darnia įvairių suinteresuotųjų subjektų sąveika. Taikant tokį mechanizmą ir remiantis patikimu vartotojų tyrimu bei išsamiais konsultacijomis su suinteresuotais subjektais gali būti sukurtos neprivalomos nacionalinės sistemos. Turėtų būti parengti mechanizmai, padedantys vartotojams atpažinti pagal nacionalines sistemas paženklintus maisto produktus, pvz., priskiriant jiems identifikavimo numerį ar simbolį.
- (50) Kad skirtingose valstybėse narėse būtų gauti nuoseklūs rezultatai, būtina skatinti nuolatinis valstybių narių ir Komisijos gerosios praktikos bei patirties mainus ir siekti, kad tokiuose mainuose dalyvautų suinteresuoti subjektai.
- (51) Valstybės narės turėtų vykdyti oficialią kontrolę, kad užtikrintų, jog šio reglamento būtų laikomasi pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ⁽¹⁾ nuostatas.
- (52) Reglamente (EB) Nr. 1924/2006 ir 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis ⁽²⁾ esančios nuorodos į Direktyvą 90/496/EEB turėtų būti patikslintos atsižvelgiant į šį reglamentą. Todėl Reglamentus (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (53) Kad suinteresuotosios šalys, visų pirma MVĮS, galėtų ant produktų teikti informaciją apie maistinę vertę, laipsniškai, taikant tęstinius pereinamuosius laikotarpius ir papildomą pereinamąjį laikotarpį mikroįmonėms, turėtų būti nustatytos priemonės, kuriomis teikti informaciją apie maistinę vertę taptų privaloma.
- (54) ***Žinoma, rankų darbo maisto produktų ir mažmeninės prekybos maisto produktais sektoriaus šviežių gaminių, pagaminamų tiesiogiai pardavimo vietose, sudėtyje gali būti medžiagų, kurios jautriems asmenims sukelia alergines arba netoleravimo reakcijas. Vis dėlto kadangi tiesioginio bendravimo su pirkėjais metu parduodami būtent nesufasuoti produktai, atitinkamą informaciją reikėtų perduoti, pvz., per pokalbį pardavimo metu arba pardavimo vietose pateikiant aiškiai matomą informacinį ženklą arba informacinę medžiagą.***
- (55) Kadangi šio Reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- I**
- (56) ***Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus. Labai svarbu, kad parengiamųjų darbų metu Komisija tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu.***

⁽¹⁾ OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 26.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- (57) Siekiant užtikrinti vienodas įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti technines sudedamųjų dalių, sukeliančių alergiją ar netoleravimą, sąrašo aiškinimo gaires, siekiant nustatyti, kaip nurodyti minimalų tinkamumo vartoti terminą, ir priimti poziciją dėl valstybės narės priimtų nacionalinių nuostatų. Vadovaujantis SESV 291 straipsniu pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimtu reglamentu iš anksto nustatomi valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai. Iki bus priimtas šis naujas reglamentas, 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾ taikomas toliau, išskyrus reguliavimo procedūrą su tikrinimu, kuri yra netaikoma tiek, kiek tos nuostatos atitinka iš dalies pakeistas Sutartis. Nepaisant to, įsigaliojus naujam reglamentui, nuorodos į šias nuostatas turėtų būti pakeistos nuorodomis į naujame reglamente nustatytas taisykles ir principus,

I

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

I

1. Reglamentu nustatomi informaciją apie maistą, visų pirma maisto produktų ženklimą, reglamentuojantys bendrieji principai, reikalavimai ir atsakomybė. Jame nustatomos vartotojų teisė į informaciją užtikrinančios priemonės ir informacijos apie maistą teikimo procedūra, atsižvelgiant į tai, kad dėl pokyčių ateityje ir naujų informacijos reikalavimų reikia sukurti pakankamai lanksčią aplinką.

2. Reglamentas taikomas visuose maisto grandinės etapuose, **kai tai susiję** su informacijos apie maistą teikimu **galutiniam** vartotojui.

Reglamentas taikomas visiems galutiniam vartotojui **tiekti** skirtiems **fasuotiems** maisto produktams I ir viešojo maitinimo įstaigoms tiekti **skirtiems** maisto **produktams**.

Jis netaikomas maisto produktams, kurie yra pakuojami tiesiogiai pardavimo vietoje prieš juos pateikiant galutiniam vartotojui.

Šis reglamentas transporto įmonių teikiamoms viešojo maitinimo paslaugoms taikomas tik tuo atveju, jeigu šios paslaugos teikiamos maršrutuose, jungiančiuose du Sąjungos teritorijos taškus.

3. Šis reglamentas taikomas tik vykdant įmonės verslą pagamintiems maisto produktams; šiose įmonėse pagal jų pobūdį veikla yra tęstinė ir pagrįsta tam tikra organizacine struktūra. Šis reglamentas netaikomas atsitiktiniam privačių asmenų atliekamam maisto produktų tvarkymui, tiekimui ir pardavimui per renginius, pvz., labdaros renginius ar vietos bendruomenės šventes ir susitikimus, ir panašiai veiklai.

4. Iš trečiųjų valstybių kilę maisto produktai gali būti platinami Sąjungoje tik kai jie atitinka šio reglamento reikalavimus.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

5. Šis reikalavimas taikomas nepažeidžiant konkreitiems maisto produktams taikomuose specialiuose **Sąjungos** teisės aktuose nustatytų ženklinimo reikalavimų. **Komisija iki ... (*) paskelbia išsamų ir atnaujintą visų ženklinimo reikalavimų, kurie numatyti konkreitiems maisto produktams taikomuose specialiuose Sąjungos teisės aktuose, sąrašą ir šį sąrašą paskelbia internete.**

Komisija ne vėliau kaip ... ()** pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šių konkrečių ženklinimo reikalavimų atitiktį šiam reglamentui. Prireikus, Komisija kartu su šia ataskaita pateikia atitinkamą pasiūlymą dėl šio reglamento pakeitimo.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:
 - a) „maistas“, „maisto produktus reglamentuojantys įstatymai“, „maisto verslas“, „maisto verslo operatorius“, „mažmeninė prekyba“, „tiekimas rinkai“ ir „galutinis vartotojas“, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje ir 3 straipsnio 1, 2, 3, 7, 8 ir 18 dalyse;
 - b) „perdirbimas“, „neperdirbti produktai“ ir „perdirbti produktai“, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies m, n ir o punktuose;
 - c) „maisto priedas“ ir „pagalbinės perdirbimo medžiagos“, kaip apibrėžta 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/107/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto priedus, kuriuos leidžiama naudoti žmonėms vartoti skirtuose maisto produktuose, suderinimo ⁽²⁾ 1 straipsnio 2 dalyje ir 1 straipsnio 3 dalies a punkte;
 - d) „kvapioji medžiaga“, kaip apibrėžta 1988 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvos 88/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto produktuose naudojamomis kvapiosiomis medžiagomis ir jų gamybos žaliavomis, suderinimo ⁽³⁾ 1 straipsnio 2 dalies a punkte;
 - e) „mėsa“ ir „mechanškai atskirta mėsa“, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004, nustatančio konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus ⁽⁴⁾, I priedo 1.1 ir 1.14 punktuose;
 - f) „teiginys“, „maistinė medžiaga“, „kita medžiaga“, „teiginys apie maistingumą“ ir „teiginys apie sveikatingumą“, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 2 straipsnio 2 dalies 1–5 punktuose.
2. Be to, vartojamos šios terminų apibrėžtys:
 - a) informacija apie maistą – informacija apie maisto produktą galutiniam vartotojui, pateikiama etiketėje, kituose kartu pateikiamuose dokumentuose arba bet kuriomis kitomis priemonėmis, įskaitant moderniąsias **technologijas** arba žodinę komunikaciją. Prie šios informacijos nepriskiriami komerciniai pranešimai, kaip apibrėžta 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje ⁽⁵⁾;

(*) Šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(**) Per 18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

⁽¹⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 40, 1989 2 11, p. 27.

⁽³⁾ OL L 184, 1988 7 15, p. 61.

⁽⁴⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

⁽⁵⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- b) viešojo maitinimo įstaigos – visos įstaigos (įskaitant **prekybos automatus**, transporto priemones ar stacionarius įrengtus arba kilnojamus prekystalius), kaip antai restoranai, valgyklos, mokyklos, ligoninės **arba maitinimo paslaugas teikiančios bendrovės**, kuriose vykdančios veiklą maistas ruošiamas galutiniam vartotojui vartoti **nedelsiant**;
- c) fasuoti maisto produktai – kiekvienas atskiras galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms pateikiamas prekinis vienetas, kurį sudaro **pakuotėje esantis** maisto produktas ■, nesvarbu ar ši pakuotė produktą dengia visiškai arba tik iš dalies, bet visada taip, kad pakuotės turinio nebūtų galima pakeisti jos neatidarius arba nepakeitus;
- d) nefasuoti maisto produktai – **maisto produktai, kurie nefasuoti siūlomi pardavimui galutiniam vartotojui ir, jei fasuojami, fasuojami tik pardavimo galutiniam vartotojui momentu, taip pat maisto produktai ir švieži produktai, kurie pardavimo dieną fasuojami pardavimo vietoje ir skirti parduoti nedelsiant**;
- e) rankų darbo maisto produktas – **maisto produktas, kuris buvo pagamintas įmonėje, pagal nacionalinę komercinę teisę įregistruotoje nacionaliniuose registruose kaip amatų įmonė, ir kuris buvo pagamintas tiesiogiai vartotojui**;
- f) sudedamoji dalis – visos medžiagos, įskaitant maisto priedus ir maisto fermentus, ir visi sudėtinės sudedamosios dalies elementai, naudojami gaminant maisto produktus arba juos ruošiant ir **esantys** gatavame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu ■;
- g) kilmės vieta – vietovė, **šalis ar regionas, kuriame žemės ūkio produktai arba sudedamosios dalys yra visiškai išgaautos** pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23 straipsnio 2 dalį;
- h) sudėtinė sudedamoji dalis – sudedamoji dalis, kuri pati yra iš daugiau nei vienos sudedamosios dalies sudarytas produktas;
- i) etiketė – tai bet kuris žymuo, prekės ženklas, ženklas, vaizduojamoji arba kitokia aprašomoji medžiaga, surašyti ar atspausdinti maisto produkto pakuotėje, uždėti trafaretu, joje pažymėti, išpausti ar ant jos atspaussti arba prie jos pritvirtinti;
- j) ženklinimas – visi su maisto produktu susiję žodžiai, informacija, prekės ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, vaizduojamoji medžiaga arba simbolis, nurodyti ant pakuotės, dokumente, pastaboje (įspėjime), etiketėje, žiede ar lankelyje, pridedamuose prie tokio maisto produkto arba jį nurodančiuose;
- k) regėjimo laukas – visos pakuotės paviršius, kuriame pateiktą informaciją galima perskaityti iš vieno regėjimo taško, kad ■ būtų galima greitai ir lengvai gauti ženklinimo informaciją ■;
- l) **įskaitomumas – teksto, inter alia, atspausdinimas, reljefas, žymėjimas, graviravimas ar antspaudavimas taip, kad vidutiniškai matantis vartotojas galėtų be pagalbinių optinių priemonių suvokti maisto produkto etiketėje pateiktos informacijos esmę; įskaitomumas priklauso nuo šrifto dydžio, rūšies, storumo, atstumo tarp žodžių, raidžių ir eilučių, santykio tarp raidžių pločio ir aukščio bei kontrasto tarp šrifto ir fono**;
-
- m) įprastinis pavadinimas – pavadinimas, kuris valstybės narės, kurioje parduodamas maisto produktas, vartotojams yra **suprantamas** kaip maisto produkto pavadinimas ir kurio nereikia išsamiau aiškinti;
- n) aprašomasis pavadinimas – pavadinimas, kuriuo apibūdinamas maisto produktas ir prireikus jo naudojimo paskirtis, kuris yra pakankamai aiškus, kad vartotojas suprastų to maisto produkto pobūdį ir atskirtų nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti painiojamas;
-

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- o) **produktas iš vienos sudedamosios dalies – visi maisto produktai, išskyrus druską, cukrų, priesko-
nius, vandenį, priedus, kvapiąsias medžiagas ar fermentus, sudaryti tik iš vienos sudedamosios dalies;**
- p) pagrindiniai reikalavimai – reikalavimai, pagal kuriuos vartotojo apsaugos ir informacijos apie maistą
lygis nustatomas atsižvelgiant į konkretų klausimą, nustatyti **Sąjungos** akte ■;
- q) minimalus tinkamumo vartoti terminas – data, iki kurios produktas išlaiko savo specifines savybes, kai jis
buvo ■ laikomas laikantis **ant pakuotės pateiktų nurodymų arba specialių instrukcijų;**
- r) **galutinis suvartojimo terminas – data, iki kurios maisto produktą būtina suvartoti; vėliau maisto
produkto vartotojams siūlyti ir toliau perdirbti negalima;**
- s) **pagaminimo data – data, kada produktas buvo pagamintas ir, galbūt, supakuotas bei užšaldytas;**
- t) geroji praktika – standartai, sistemos, iniciatyvos ar kiti veiksmai, kuriems pritaria kompetentingos insti-
tucijos ir kurie, kaip rodo patirtis ir moksliniai tyrimai, daugumai vartotojų yra veiksmingiausi ir laikomi
sektinu pavyzdžiu;
- u) **maisto produkto pakaitalas – maisto produktas, sudarantis įspūdį, kad tai yra kitas maisto
produktas, kuriame paprastai naudojama viena sudedamoji dalis yra visiškai arba iš dalies sumaišyta
su kita sudedamąja dalimi arba pakeista šia dalimi.**

3. Šiame reglamente maisto produkto kilmės šalis yra maisto produkto kilmės šalis, kaip nustatyta
Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsniuose.

4. Be to, vartojamos I priede pateiktos specialių terminų apibrėžtys.

II SKYRIUS

BENDRIEJI INFORMACIJOS APIE MAISTĄ PRINCIPAI

3 straipsnis

Bendrieji tikslai

1. Teikiant informaciją apie maistą, **vadovaujantis vartotojų interesais**, siekiama patikimai saugoti ■
sveikatą, **užtikrinti skaidrumą bei galimybę palyginti produktus** ir sudaryti sąlygas rinktis remiantis turima
informacija bei saugiai vartoti maisto produktus ■.

2. **Maisto produktų etiketė paprastam vartotojui turi būti lengvai atpažįstama, įskaitoma ir supran-
tama.**

3. Informacijos apie maistą teisės aktais siekiama laisvo teisėtai pagaminto ir parduodamo maisto
produktų judėjimo Sąjungoje ■.

4. Kai pagal informacijos apie maistą teisės aktus nustatomi nauji reikalavimai, **nebent tokie reikalavimai
yra susiję su žmonių sveikatos apsauga**, įsigaliojus naujiesiems reikalavimams **turi būti nustatytas perei-
namasis laikotarpis**, per kurį maisto produktai, kurių etiketės neatitinka naujų reikalavimų, gali būti
tiekiami rinkai, ir tokių maisto produktų, kurie rinkai buvo tiekti dar nepasibaigus pereinamajam laikotar-
piui, atsargos gali būti toliau pardavinėjamos iki jos pasibaigęs. **Naujos maisto produktų ženklavimo taisyklės
turi būti nustatomos atsižvelgiant į bendrą Komisijos, pasikonsultavus su valstybėmis narėmis ir interesų
grupėmis, nustatytą įgyvendinimo datą.**

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

4 straipsnis

Privalomąją informaciją apie maistą reglamentuojantys principai

1. Kai pagal I teisės aktus privaloma teikti II informaciją apie maistą, visų pirma teikiama vienai iš toliau išvardytų kategorijų priskiriama informacija:
 - a) informacija apie maisto produkto tapatumą ir sudėtį, **kiekius**, savybes ar kitas ypatybes;
 - b) informacija apie vartotojų sveikatos ir saugaus maisto vartojimo apsaugą. Visų pirma tai informacija, susijusi su:
 - i) sudėties savybėmis, kurios gali būti kenksmingos tam tikrų grupių vartotojų sveikatai,
 - ii) tinkamumo vartoti terminu, laikymu ir saugiu vartojimu, **o atitinkamais atvejais – produkto saugojimo po jo atidarymo reikalavimais**;
 - c) informacija apie maistines savybes, kad vartotojai, įskaitant turinčius specialių mitybos reikalavimų, galėtų rinktis remdamiesi turima informacija.
2. Svarstant, ar reikia teikti privalomąją informaciją apie maistą, atsižvelgiama į **suinteresuotų subjektų (įskaitant vartotojus, gamintojus ir kt.) galimas sąnaudas ir naudą teikiant tam tikrą informaciją**.

5 straipsnis

Konsultacijos su Europos maisto saugos tarnyba

Visos informacijos apie maistą teisės aktų priemonės, galinčios daryti poveikį visuomenės sveikatai, priimamos pasikonsultavus su Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba).

III SKYRIUS

BENDRIEJI INFORMACIJOS APIE MAISTĄ REIKALAVIMAI IR MAISTO VERSLO OPERATORIŲ ATSAKOMYBĖ

6 straipsnis

Pagrindinis reikalavimas

Pagal šį reglamentą su kiekvienu maisto produktu, skirtu tiekti galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms, teikiama informacija apie maistą.

7 straipsnis

Sąžininga informacijos pateikimo praktika

1. Informacija apie maistą neturi klaidinti, visų pirma:
 - a) **naudojant** maisto produkto **aprašymą ir (arba) iliustracijas, kurios galėtų suteikti vartotojams klaidingos informacijos apie** jo pobūdį, tapatybę, savybes, sudėtį, **konkrečias sudedamąsias dalis ir jų kieki produktė**, tinkamumo vartoti terminą, kilmės šalį ar kilmės vietą, pagaminimo ar išauginimo būdą;
 - b) **pateikiant nuorodą arba atitinkamas iliustracijas ant pakuotės sudarant įspūdį vartotojui, kad šioje pakuotėje yra tam tikras produktas arba sudedamoji medžiaga, nors iš tiesų pakuotėje yra maisto produkto pakaitalas ar paprastai atitinkamam produktui pagaminti naudojamos sudedamosios medžiagos pakaitalas. Tokiais atvejais produkto pakuotės priekinėje pusėje turi būti papildomai nurodyta „pakaitalas“ arba „pagaminta naudojant (medžiagos pakaitalo pavadinimas) vietoj (pakeičiamos medžiagos pavadinimas)“;**

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- c) sudarant įspūdį, kad mėsos produktas yra pagamintas iš vieno mėsos gabalo, nors iš tikrųjų produktas susideda iš sujungtų mėsos gabalų. Tokiais atvejais produkto pakuotės priekinėje pusėje turi būti nuoroda „sujungti mėsos gabalai“;
- d) maisto produktui priskiriant poveikį arba savybių, kurių jis iš tikrųjų neturi;
- e) sudarant įspūdį apie ypatingas maisto produkto savybes, nors jos iš esmės būdingos visiems panašiams maisto produktams *arba ypač pabrėžiant tam tikrų sudedamųjų ir (arba) maisto medžiagų nebuvimą, kurių aptariamame produkte iš esmės nėra*;
- f) aiškiai reklamuojant, kad yra labai sumažintas cukraus ir (arba) riebalų kiekis, jeigu tuo pačiu metu nėra atitinkamai sumažinama aptariamo maisto produkto energinė vertė (kilodžauliais arba kilokalorijomis);
- g) nurodant pavadinimą „dietinis produktas“, jeigu maisto produktas neatitinka Sąjungos nuostatų dėl maisto produktų, asmenims, turintiems specialius mitybos poreikius;
- h) pieną apibrėžiant kaip „šviežią“ jeigu jo suvartojimo terminas yra ilgesnis nei septynios dienos po išpilstymo dienos.

2. Informacija apie maistą turi būti tiksli, aiški ir vartotojui lengvai suprantama.

3. Atsižvelgiant į leidžiančias nukrypti nuostatas, numatytas **Sąjungos** teisės aktuose, taikomuose natūraliam mineraliniam vandeniui ir specialios paskirties maisto produktams, informacijoje apie maistą maisto produktams nepriskiriamos profilaktinės ar gydomosios savybės ir nedaroma nuoroda į jas.

4. **1 ir 3 dalys** taip pat taikomos:

a) reklamai;

b) maisto produktų pateikimui, ypač jų formai, išvaizdai, pakuotei, naudojamoms pakavimo medžiagoms, jų išdėstymo tvarkai ir aplinkai.

8 straipsnis

Atsakomybė

1. **Asmuo, atsakingas už informaciją apie maistą**, užtikrina, kad būtų **pateikti išvardyti duomenys ir kad šių duomenų turinys būtų teisingas**.

2. **Už informaciją apie maistą atsakingas asmuo turi būti maisto verslo operatorius, kuris pirmą kartą maisto produktus tiekia Europos Sąjungos rinkai arba, prireikus, maisto verslo operatorius, kurio vardu ir pavarde arba įmonės pavadinimu prekiaujama maisto produktais**.

3. **Atsižvelgiant į tai, kokį poveikį maisto verslo operatorių veikla turi jų kontroliuojamos įmonės pateikiamai informacijai apie maisto produktą, jie** užtikrina, kad **pateikiama informacija atitiktų šio reglamento nuostatas**.

4. Maisto verslo operatoriai, vykdančys informacijai apie maistą poveikio neturinčią mažmeninės prekybos ar platinimo veiklą, nevirsdydami savo veiklos ribų tinkamai **padeda** užtikrinti, **kad būtų laikomasi** informacijos apie maistą reikalavimų **11**, ir visų pirma netiekia maisto produktų, jeigu jie, vadovaudamiesi turima informacija **ir** profesine patirtimi, žino ar numano, kad šie produktai **neatitinka tų** reikalavimų **11**.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

5. Maisto verslo operatoriai, vykdydami veiklą, kurią jie kontroliuoja, užtikrina, kad su nefasuotais maisto produktais susijusi informacija būtų **prieinama** maisto produktą **vėlesnio pardavimo arba vėlesnio perdavimo tikslais tvarkančiam** operatoriui tam, kad **jo paklausus jis galėtų pateikti** 9 straipsnio 1 dalies a–c, f ir h punktuose **nurodytą privalomąją informaciją** apie maisto produktus.

6. Toliau išvardytais atvejais maisto verslo operatoriai, vykdydami jų kontroliuojamą veiklą, užtikrina, kad pagal 9 straipsnį būtini privalomi duomenys būtų nurodyti ant išorinės pakuotės, kurioje maisto produktas pateikiamas prekybai, arba su maisto produktais susijusiuose prekybiniuose dokumentuose, jei galima užtikrinti, kad tokie dokumentai pateikiami su susijusiu maisto produktu, arba buvo išsiųsti anksčiau ar pristatant:

- a) jei fasuotas maisto produktas skirtas galutiniam vartotojui, tačiau juo prekiaujama ankstesniu etapu (iki parduodant galutiniam vartotojui), ir jei tada jis neparduodamas viešojo maitinimo įstaigoms;
- b) jei fasuotas maisto produktas skirtas tiekti viešojo maitinimo įstaigoms, kur jis bus ruošiamas, perdirbamas, skirstomas į dalis ar pjaustomas.

Nepažeisdami pirmos pastraipos, maisto verslo operatoriai užtikrina, kad 9 straipsnio 1 dalies a, e, f, h ir j punktuose nurodyti duomenys taip pat būtų teikiami ant išorinės pakuotės, kurioje maisto produktas pateikiamas prekybai.

IV SKYRIUS

PRIVALOMOJI INFORMACIJA APIE MAIŠTĄ

1 SKIRSNIS

TURINYS IR PATEIKIMAS

9 straipsnis

Privalomų duomenų sąrašas

1. Vadovaujantis 11–33 straipsniais bei taikant šiame skyriuje nustatytas išimtis, privaloma nurodyti šiuos duomenis:

- a) **█** pavadinimą, **kuriuo maisto produktas parduodamas**;
- b) sudedamųjų dalių sąrašą;
- c) **█** II priede išvardytas alergiją arba netoleravimą galinčias sukelti sudedamąsias dalis ir bet kokias jų išvestines medžiagas, **nepažeidžiant nefasuotiems maisto produktams taikomų specialių nuostatų**;
- d) tam tikrų sudedamųjų dalių ar jų kategorijų kiekius, **vadovaujantis VII priedu**;
- e) maisto produkto grynąjį kiekį **pakavimo metu**;
- f) minimalų tinkamumo vartoti terminą, **o mikrobiologiniu požiūriu labai greitai gendantiems maisto produktams** – „tinka vartoti iki ...“ (data);
- g) **šaldytų maisto produktų atveju – pagaminimo datą**;
- h) visas ypatingas laikymo ir (arba) vartojimo sąlygas; **įskaitant informaciją apie šaldymo ir laikymo sąlygas, taip pat apie produkto laikymą iki pakuotės atidarymo ir po jo, jei be šios informacijos nebūtų įmanoma tinkamai vartoti šį maisto produktą**;

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- i) *vartojimo instrukciją, jei be jos nebūtų įmanoma tinkamai vartoti šį maisto produktą;*
- j) *Sąjungoje įsisteigusio gamintojo, pakuotojo o, produktų iš trečiųjų valstybių atveju – pardavėjo arba importuotojo arba, atitinkamais atvejais, maisto verslo operatoriaus, kurio vardu ir pavarde arba įmonės pavadinimu maisto produktas parduodamas, – vardą ir pavardę, įmonės pavadinimą arba registruotą prekės ženklą ir adresą;*
- k) *būtina nurodyti šių produktų kilmės šalį arba vietą:*
- *mėsos,*
 - *paukštienos,*
 - *pieno produktų,*
 - *šviežių vaisių ir daržovių,*
 - *kitų produktų iš vienos sudedamosios dalies, ir*
 - *mėsos, paukštienos ir žuvies, naudojamų kaip perdirbtų maisto produktų sudedamoji dalis.*

Mėsos ir paukštienos atvejais viena kilmės šalis ar vieta nurodoma tik jei gyvūnai gimė, buvo auginami ir paskersti toje pačioje šalyje ar vietoje. Kitais atvejais nurodoma informacija apie skirtingas gimimo, auginimo ir skerdimo vietas.

Kai dėl tam tikrų priežasčių būtų nepraktiška etiketėje nurodyti kilmės šalį arba vietą, vietoj jos gali būti pateikiamas šis teiginys: „Kilmė nežinoma“.

Kitiems maisto produktams būtina nurodyti kilmės šalį arba vietą, jei nepateikus tokių duomenų vartotojas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės šalies ar vietos, ypač jei su maisto produktu teikiama informacija arba etiketė leidžia daryti prielaidą, kad šis maisto produktas yra kitos kilmės šalies ar vietos; tokiais atvejais duomenys nurodomi pasinaudojus teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikantis 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų;

- l) *stipresnės nei 1,2 % koncentracijos alkoholio turinčių gėrimų faktinę alkoholio koncentraciją;*
- m) *maistinės vertės nuorodą.*
2. 1 dalyje išvardyti duomenys nurodomi žodžiais ir skaičiais .

10 straipsnis

Mikroįmonėms taikomos išimtys

Mikroįmonių produktams, pagamintiems naudojant rankų darbą, netaikomas 9 straipsnio 1 dalies m punkte nustatytas reikalavimas. Šiems produktams taip pat gali būti netaikomi 9 straipsnio 1 dalies a–l punktuose nustatyti informacijos reikalavimai, jei produktai parduodami gamybos vietoje, o pardavėjai, jų paprašius, gali pateikti informaciją. Kitu atveju, informaciją galima pateikti etikečių pavidalu ant lentynų.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

11 straipsnis

Papildomi privalomi duomenys apie specifinių maisto produktų tipus ar kategorijas

1. Be 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų, teikiami III priede nurodyti papildomi privalomi duomenys apie specifinių maisto produktų tipus ar kategorijas.
2. Komisija, **naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydamosi 43 ir 44 straipsniuose nustatytą sąlygų**, gali iš dalies keisti III priedą.

12 straipsnis

Svoris ir matavimo vienetai

9 straipsniu nepažeidžiamos konkretnės Sąjungos nuostatos dėl svorio ir matavimo vienetų. **Laikomasi 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/45/EB, nustatančios taisykles dėl fasuotų produktų vardinių kiekių⁽¹⁾, nuostatų.**

13 straipsnis

Galimybė susipažinti su privalomąja informacija apie maistą ir tokios informacijos pateikimas

1. Remiantis šiuo reglamentu sudaroma galimybė be kliūčių susipažinti su privalomąja informacija apie visus maisto produktus.
2. Privalomoji informacija apie fasuotus maisto produktus nurodoma ant pakuotės .

14 straipsnis

Privalomų duomenų pateikimas

1. Nepažeidžiant konkretiems maisto produktams taikomų specifinių **Sąjungos** teisės aktų, susijusių su 9 straipsnio 1 dalies a–l punktuose nurodytais reikalavimais, kai 9 straipsnio 1 dalyje minėti privalomi duomenys nurodomi ant pakuotės ar etiketėje jie spausdinami **taip**, kad **būtų užtikrintas aiškus jų įskaitomumas. Derėtų atsižvelgti į šrifto dydį, šrifto tipą, šrifto ir fono kontrastą, tarpus tarp eilučių ir simbolių.**

Konsultacijų procedūros metu Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydamosi 43 ir 44 straipsniuose nustatytą sąlygų, kartu su atitinkamais suinteresuotais subjektais, įskaitant vartotojų organizacijas, parengia privalomus metmenis, kuriuose išdėstomos vartotojams teikiamos informacijos apie maisto produktus įskaitomumo gairės.

2. **Specialios mitybos paskirties produktams, apibrėžtiems 1999 m. kovo 25 d. Komisijos direktyvoje 1999/21/EB dėl specialios medicininės paskirties dietinių maisto produktų⁽²⁾, ir pradiniamis mišiniams kūdikiams, tolesnio maitinimo mišiniams ir mitybai pajavairinti skirtam maistui kūdikiams bei mažiems vaikams, kuriems taikoma 2006 m. gruodžio 22 d. Komisijos direktyva 2006/141/EB dėl pradinių mišinių kūdikiams ir tolesnio maitinimo mišinių⁽³⁾ ir 2006 m. gruodžio 5 d. Komisijos direktyva 2006/125/EB dėl perdirbtų grūdinių maisto produktų ir maisto kūdikiams bei mažiems vaikams⁽⁴⁾, be šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų, papildomai taikomi Sąjungos teisės aktuose numatyti privalomojo ženklavimo reikalavimai, todėl šiems produktams turėtų būti taikomas tokio dydžio šriftas, kuris atitiktų reikalavimą, jog informacija vartotojams turi būti įskaitoma ir būtų teikiama papildoma informacija apie ypatingą tokių maisto produktų naudojimą.**

⁽¹⁾ OL L 247, 2007 9 21, p. 17.

⁽²⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 29.

⁽³⁾ OL L 401, 2006 12 30, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 339, 2006 12 6, p. 16.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

3. 9 straipsnio 1 dalies a, e ir l punktuose išvardyti duomenys išdėstomi tame pačiame regėjimo lauke.

■

4. 3 dalis netaikoma 17 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems maisto produktams. **Jei valstybėje narėje yra kelios oficialios kalbos, tokioms pakuotėms ir tarai gali būti numatytos specialios nacionalinės nuostatos.**

5. **Neleidžiama naudoti vartotojus galinčių klaidinti santrumpų, įskaitant inicialus.**

6. Privalomoji informacija apie maistą žymima gerai matomoje vietoje, ji turi būti lengvai matoma, aiškiai įskaitoma ir prireikus neištrinama. Ji jokių būdu neturi būti paslėpta, neryški, ■ arba uždengta kitais įrašais arba piešiniais, **arba pačia maisto produkto pakuote, pvz., lipniais užlankais**, ar bet kokia kita trukdančia medžiaga.

7. **Dėl privalomų duomenų nurodymo neturi padidėti pakuotės medžiagos kiekis ar maisto produkto taros dydis ar tūris ir neturi būti kitais būdais labiau teršiamo aplinka.**

15 straipsnis

Nuotolinė prekyba

Nepažeidžiant 9 straipsnyje nustatytų informacijos reikalavimų, maisto produktų, kuriais prekiaujama nuotolinėmis ryšio priemonėmis, kaip apibrėžta 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis ⁽¹⁾, atveju:

- a) **9 ir 29 straipsniuose nurodyta** informacija apie maistą **vartotojo prašymu turi būti** teikiama prieš įsigyjant ir **gali būti nurodyta** ant informacinės medžiagos, kuria naudojamosi prekiaujant nuotoliniu būdu ar kitomis tinkamomis priemonėmis;
- b) 9 straipsnio 1 dalies ■ f ir i punktuose nurodytus duomenis privaloma teikti tik pristatymo metu.

16 straipsnis

Kalbos reikalavimai

1. Nepažeidžiant 9 straipsnio 2 dalies privalomoji informacija apie maistą teikiama kalba, kurią būtų paprasta suprasti valstybės narės, kurios rinkoje šis maisto produktas parduodamas, vartotojams.

2. Valstybės narės, kurios rinkoje parduodamas maisto produktas, gali nustatyti, kad jos teritorijoje duomenys būtų teikiami viena ar keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

3. **Neapmuitinamoje teritorijoje parduoti maisto produktai gali būti tiekiami rinkai, jei informacija apie juos pateikiama tik anglų kalba.**

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis neprieštaraujama, kad duomenys būtų nurodyti keliomis kalbomis.

17 straipsnis

Išimty, kai galima neteikti tam tikrų privalomų duomenų

1. Ant neištrinamai paženklintų stiklinių butelių, kurie skirti pakartotiniam naudojimui ir yra be etiketės, žiedo ar lankelio, privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e ir f punktuose minėtus duomenis.

⁽¹⁾ OL L 144, 1997 6 4, p. 19.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

2. Ant pakuočių ar taros, kurių didžiausias paviršius, **ant kurio galima spausdinti**, plotas mažesnis nei **80 cm²**, įpakavimo ar etiketėse privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e ir f ir **29 straipsnio 1 dalies a punkte** nurodytus duomenis. **Kitus duomenis ant pakuotės galima nurodyti savanoriškai**. 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti duomenys teikiami kitais būdais arba vartotojui pareikalavus.

3. Nepažeidžiant kitų Sąjungos teisės aktų, pagal kuriuos reikalaujama pateikti privalomą maistinės vertės nuorodą, 9 straipsnio 1 dalies m punkte minėta **maistinės vertės** nuoroda neprivaloma IV priede išvardytiems maisto produktams.

Iš anksto nesufasuotų prekių, įskaitant tiekiamų viešojo maitinimo įstaigų pagal 2 straipsnio 2 dalies b punktą, atveju neprivaloma teikti 9 ir 29 straipsniuose minimų duomenų.

2 SKIRSNIS

IŠSAMIOS NUOSTATOS DĖL PRIVALOMŲ DUOMENŲ

18 straipsnis

Maisto produkto pavadinimas

1. Nurodomas **atitinkamuose teisės aktuose nustatytas** maisto produkto pavadinimas. Jei tokio pavadinimo nėra, nurodomas įprastinis maisto produkto pavadinimas arba, jei tokio pavadinimo nėra arba jis nevartojamas – aprašomasis maisto produkto pavadinimas.

2. V priede pateikiamos konkrečios nuostatos dėl maisto produkto pavadinimo vartojimo ir kartu teikiamų duomenų.

19 straipsnis

Sudedamųjų dalių sąrašas

1. Prieš sudedamųjų dalių sąrašą teikiama antraštė arba tinkamas pavadinimas, sudaryti iš žodžio „sudedamosios dalys“ arba kuriame yra žodžiai „sudedamosios dalys“. Į sąrašą įtraukiamos visos maisto produkto sudedamosios dalys pagal svorį mažėjančia tvarka, nustatyta tada, kai jos buvo naudojamos maisto produktui gaminti.

2. Jei produkte yra nanomedžiagų, tai turi būti aiškiai nurodyta sudedamųjų dalių sąraše įrašant priešdėlį „nano“.

3. Laikantis 18 straipsnyje ir V priede nustatytų taisyklių prireikus nurodomi konkretūs sudedamųjų dalių pavadinimai.

4. Techninės 1 ir 3 dalių taikymo taisyklės nustatytos VI priede.

20 straipsnis

Bendrosios išimties, taikomos reikalavimui išvardyti sudedamąsias dalis

Ant toliau išvardytų maisto produktų nereikalaujama teikti sudedamųjų dalių sąrašo:

- neluptytų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves;
- gazuoto vandens, kurio aprašyme nurodyta, kad jis yra gazuotas;
- fermentinių actų, gautų tik iš vieno pagrindinio produkto, jei nebuvo pridėta jokių kitų sudedamųjų dalių;

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- d) sūrio, sviesto, fermentuoto pieno ir grietinės, jei į juos neįdėta jokių sudedamųjų dalių, išskyrus pieno produktus, fermentus arba mikroorganizmų kultūras, kurie yra pagrindiniai gamybos elementai, arba druskos, kuri reikalinga gaminant sūrius, išskyrus šviežius ir lydytus sūrius;
- e) **alkoholinių gėrimų**: Komisija parengia **šios dalies** taikymo šiems produktams ataskaitą ... (*) ir kartu gali nustatyti konkrečias priemones, pagal kurias nustatomos **vartotojų informavimo apie šių produktų maistinę vertę** taisyklės. Tokios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas, jį papildant, priimamos **naudojantis teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikantis 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų**;
- f) iš vienos sudedamosios dalies sudarytų maisto produktų, jei:
- i) maisto produkto pavadinimas sutampa su sudedamosios dalies pavadinimu, arba
 - ii) pagal maisto produkto pavadinimą galima lengvai nustatyti sudedamosios dalies pobūdį.

21 straipsnis

■ Maisto **produktų sudedamosiomis dalimis nereikia laikyti**:

- a) sudedamosios dalies elementų, kurie per gamybos procesą laikinai atskiriami, o vėliau vėl sudedami neviršijant ankstesnio kiekio;
- b) maisto priedų ir fermentų:
- i) kurių maisto produkte yra todėl, kad jų yra viename ar keliose šio maisto produkto sudedamosiose dalyse, jei galutiniame produkte jie nevykdo jokios technologinės funkcijos, arba
 - ii) naudojamų kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos;
- c) medžiagų, naudojamų tik tokiais kiekiais, kurių reikia, kad jos atliktų tirpiklių arba maisto medžiagų, maisto priedų, **fermentų** ar kvapiųjų medžiagų terpės funkcijas;
- d) medžiagų, kurios nėra maisto priedai, tačiau naudojamų taip pat ir tokiais pačiais tikslais kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos ir lieka gatavame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu;
- e) vandens:
- i) kai gamybos procese vanduo naudojamas tik koncentruotai arba dehidruotai sudedamajai daliai atgaminti, arba
 - ii) jei tai skysta terpė, kuri paprastai nėra vartojama.

22 straipsnis

Tam tikrų alergijas ar netoleravimą sukeliančių medžiagų ženklavimas

1. Atsižvelgiant į II priede numatytas išimtis visos šiame priede išvardytos sudedamosios dalys arba medžiagos, pagamintos iš šiame priede išvardytų sudedamųjų dalių, **visada** nurodomos **sudedamųjų dalių sąraše taip, kad būtų iš karto aišku, ar jos gali sukelti alergiją arba būti netoleruojamos**.

(*) Penkeri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

Jų nurodyti nebūtina, jei:

- a) maisto produkto pavadinime aiškiai nurodoma atitinkama sudedamoji dalis;
- b) II priede nurodyta sudedamoji dalis, iš kurios kilusi atitinkama medžiaga, jau įtraukta į sudedamųjų dalių sąrašą; arba
- c) *tai yra nefasuoti maisto produktai; šiuo atveju pardavimo vietoje arba valgiaraštyje turi būti aiškiai matomoje vietoje nurodyta, kad:*
 - *informaciją apie alergenų pirkėjai gali gauti tiesiogiai pokalbio per pardavimą metu ir (arba) vietoje pateikiamoje informacinėje medžiagoje,*
 - *negalima atmesti kryžminės taršos galimybes.*

2. Komisija, *naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydama 43 ir 44 straipsniuose nustatytą sąlygų*, sistemingai tikslina ir, kai būtina, atnaujina II priedo sąrašą, vadovaudamasi naujausiomis mokslinėmis ir techninėmis žiniomis.

3. Kai būtina, laikantis 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros II priede pateiktam sąrašui aiškinti gali būti teikiamos techninės rekomendacijos.

23 straipsnis

Sudedamųjų dalių kiekio nurodymas

1. Atskiros sudedamosios dalies arba tam tikros kategorijos sudedamųjų dalių, naudotų maisto produktui gaminti ar ruošti, kiekis turi būti nurodomas, kai:
 - a) sudedamoji dalis arba jų kategorija nurodyta maisto produkto **pardavimo** pavadinime arba paprastai vartotojui asocijuojasi su šiuo maisto produktu; arba
 - b) sudedamoji dalis arba atitinkamų sudedamųjų dalių kategorija ženklinant apibūdinama žodžiais, piešiniais ar grafiniais ženklais; arba
 - c) sudedamoji dalis arba atitinkamų sudedamųjų dalių kategorija labiausiai atspindi maisto produkto savybes ir leidžia atskirti jį nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas dėl jo pavadinimo ar išvaizdos.

I

2. Techninės 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant konkrečius atvejus, kai tam tikrų sudedamųjų dalių kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos VII priede.

24 straipsnis

Grynasis kiekis

1. Maisto produkto grynasis kiekis nurodomas litrais, centilitrais, mililitrais, kilogramais arba gramais, kaip tinkama:
 - a) skysti produktai – skysčių matavimo vienetais, **kaip numatyta 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvoje 85/339/EEB dėl žmoniems vartoti skirtų skysčių taros** ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ OL L 176, 1985 7 6, p. 18.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

b) kiti produktai – masės (svorio) vienetais.

2. Komisija, **naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydamasi 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų**, gali nustatyti kitus nei 1 dalyje minimi grynojo tam tikrų maisto produktų kiekio nurodymo būdus. ■

3. Techninės 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant konkrečius atvejus, kai grynojo kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos VIII priede.

25 straipsnis

Minimalus tinkamumo vartoti terminas, „Tinka vartoti iki ...“ (data) ir pagaminimo data

1. Maisto produktų, kurie mikrobiologiniu atžvilgiu yra greitai gendantys ir dėl to per trumpą laiką gali tapti kenksmingi žmonių sveikatai, minimalus tinkamumo vartoti terminas keičiamas „Tinka vartoti iki ...“ (data).

2. Tinkama data turi būti lengvai randama ir negali būti paslėpta. Ji nurodoma taip:

a) **minimalus tinkamumo vartoti terminas:**

i) **prieš datą įrašomi šie žodžiai:**

— „Geriausias iki ...“, kai datoje nurodoma diena; arba

— „Geriausias iki ... pabaigos“ – kitais atvejais,

ii) **kartu su i punkte nurodytais žodžiais nurodoma:**

— **pati data; arba**

— **nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje yra pateikta data.**

Prireikus, po tų duomenų aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis tada, kai produktą reikia laikyti nustatytą laiką,

iii) **data rašoma neužkoduota forma, laikantis šios tvarkos: diena, mėnuo ir metai.**

Vis dėlto, jei tai yra maisto produktai, kurie:

— **gali būti laikomi mažiau nei tris mėnesius, nurodoma diena ir mėnuo;**

— **gali būti laikomi ilgiau kaip 3 mėnesius, bet ne ilgiau kaip 18 mėnesių, nurodomi mėnuo ir metai;**

— **gali būti laikomi ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti metus.**

Išsamios taisyklės dėl iii papunktyje minimos informacijos apie minimalų tinkamumo vartoti terminą teikimą nustatomos laikantis 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros,

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

iv) *minimalaus tinkamumo vartoti terminas nurodomas ant kiekvienos fasuoto produkto porcijos pakuotės,*

v) *Pagal Sąjungos nuostatas, kuriomis nustatomi kiti datos nurodymo būdai, nereikalaujama nurodyti šių produktų tinkamumo vartoti termino:*

— *nelupty, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves; ši leidžianti nuostata netaikoma daigintoms sėkloms ir kitiems panašioms produktams, pvz., ankštinių augalų daigams;*

— *vynų, likerinių, putojančių, aromatizuotų vynų ir panašių produktų iš kitų nei vynuogės vaisių bei gėrimų, kurių KN kodai yra 2206 00 91, 2206 00 93 ir 2206 00 99 ir kurie pagaminti iš vynuogių arba vynuogių misos;*

— *gėrimų, kuriuose alkoholis sudaro 10 % tūrio arba daugiau;*

— *nealkoholinių gėrimų, vaisių sulčių, vaisių nektarų ir alkoholinių gėrimų, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį 1,2 % arba didesnė alkoholio, supiltų į atskiras daugiau kaip penkių litrų talpos pakuotes ir skirtų viešajam maitinimui;*

— *kepinių arba miltinių konditerijos gaminių, kurie, atsižvelgiant į jų sudėtį, paprastai suvartojami per 24 valandas nuo pagaminimo;*

— *acto;*

— *valgomosios druskos;*

— *kieto cukraus;*

— *konditerijos gaminių, susidedančių beveik vien iš aromatinto ir (arba) dažyto cukraus;*

— *kramtomosios gumos ir panašių kramtomųjų produktų;*

b) *suvartojimo data:*

i) *prieš datą įrašomi žodžiai „Tinka vartoti iki ...“,*

ii) *kartu su i punkte nurodytais žodžiais rašoma:*

— *pati data; arba*

— *nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje yra pateikta data.*

Po tų duomenų aprašomos laikymo sąlygos, kurių privaloma laikytis,

iii) *data rašoma neužkoduota forma, laikantis šios tvarkos: diena, mėnuo ir, galbūt, metai;*

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

c) *pagaminimo data:*

i) *prieš datą įrašomi žodžiai: „Pagaminta ...“ (data),*

ii) *šalia i punkte nurodytų žodžių pateikiama:*

— *data; arba*

— *nuoroda į tai, kurioje etiketės vietoje yra pateikta data,*

iii) *data rašoma neužkoduota forma, laikantis šios tvarkos: diena, mėnuo ir, galbūt, metai.*

■

26 straipsnis

Vartojimo instrukcijos

1. Maisto produkto vartojimo instrukcijos pateikiamos taip, kad maisto produktą būtų galima tinkamai vartoti. **Prireikus, turi būti pateikiamos šaldymo ir laikymo sąlygos, taip pat vartojimo laikotarpis atidarius pakuotę.**

2. Komisija, **naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydamosi 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų**, gali nustatyti tam tikrų maisto produktų vartojimo instrukcijų teikimo taisykles. ■

27 straipsnis

Alkoholio koncentracija

1. Taisyklės dėl Bendrojo muitų tarifo 22.04 ir 22.05 pozicijoms priskiriamų produktų alkoholio koncentracijos nurodymo pateiktos konkrečiose tokiems produktams taikytinose Sąjungos nuostatose.

2. Faktinė alkoholio koncentracija gėrimuose, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį didesnė nei 1,2 %, išskyrus 1 dalyje nustatytus gėrimus, nurodoma pagal IX priedą.

3 SKIRSNIS

ŽENKLINIMAS NURODANT MAISTINĘ VERTE

28 straipsnis

Ryšys su kitais teisės aktais

1. Šio skirsnio nuostatos netaikomos maisto produktams, kuriems taikomi šie teisės aktai:

a) 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo ⁽¹⁾;

b) 1980 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 80/777/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su natūralaus mineralinio vandens naudojimu ir prekyba, suderinimo ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OL L 183, 2002 7 12, p. 51.

⁽²⁾ OL L 229, 1980 8 30, p. 1.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

2. Šis skirsnis taikomas nepažeidžiant 1989 m. gegužės 3 d. Tarybos direktyvos 89/398/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su specialios paskirties maisto produktais, suderinimo ⁽¹⁾, ir atskirų direktyvų, nurodytų tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje.

29 straipsnis

Turinys

1. Maistinės vertės nuoroje (toliau – privaloma maistinės vertės nuoroda) nurodoma ši informacija:

- a) energinė vertė;
- b) riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, ■ cukraus ■ ir druskos kiekiai;
- c) **baltymų, angliavandenių, skaidulinių medžiagų ir natūralių ir dirbtinių transriebiųjų rūgščių kiekiai.**

Ši dalis netaikoma **alkoholiniams** gėrimams. ■ ... (*) Komisija parengia šios dalies taikymo šiems produktams ataskaitą ir kartu gali, **naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydami 43 ir 44 straipsniuose nustatytą sąlygų**, nustatyti konkrečias priemones, pagal kurias **nustatomos vartotojų informavimo apie šių produktų maistinę vertę taisyklės.**

2. **Maistinės vertės nuoroje** taip pat gali būti **papildomai** nurodyti vienos arba kelių šių medžiagų kiekiai:

- a) mononesočiųjų riebalų rūgščių;
- b) polinesočiųjų riebalų rūgščių;
- c) poliolių;
- d) **cholesterolio;**
- e) krakmolo;
-
- f) **didelių** XI priedo A dalies 1 punkte išvardytų mineralinių medžiagų ar vitaminų **kiekių**, kaip apibrėžta XI priedo A dalies 2 punkte;
- g) **kitų medžiagų, apibrėžtų XIII priedo A dalyje, ir šių maistinių medžiagų sudedamųjų dalių;**
- h) **kitų medžiagų, apibrėžtų Reglamente (EB) Nr. 1925/2006.**

3. Kai pateikiami teiginiai apie maistingumą ir (arba) sveikatingumą, nurodomas medžiagų, priklausančių vienai iš 2 dalyje nurodytų maistinių medžiagų kategorijų ar jos komponentų, kiekis.

■

30 straipsnis

Apskaičiavimas

1. Energijos kiekis skaičiuojamas pagal XII priede nustatytus perskaičiavimo koeficientus.

⁽¹⁾ OL L 186, 1989 6 30, p. 27.

(*) **Praėjus penkeriems metams po šio reglamento įsigaliojimo dienos.**

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

2. Komisija, **naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydamasi 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų, nustato ir įtraukia** į XII priedą XI priedo A dalies 1 punkte minėtų vitaminų ir mineralinių medžiagų perskaičiavimo koeficientus, siekiant tiksliau nustatyti jų kiekį maisto produktuose. ■

3. 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi parduodamam maistui.

Prireikus, informacija gali būti susijusi su paruoštu maistu, jei pateikiami pakankamai išsamūs jo ruošimo nurodymai ir informacija susijusi su vartoti skirtu maistu.

4. **Nurodytos vertės** kiekvienu konkrečiu atveju – **minimalaus tinkamumo vartoti laikotarpio pabaigoje esančios vidutinės vertės, atsižvelgiant į leistinus nuokrypius ir remiantis:**

- a) gamintojo atlikta maisto produkto analize; arba
- b) skaičiavimu, remiantis žinomomis ar faktinėmis panaudotų sudedamųjų dalių vidutinėmis vertėmis; arba
- c) skaičiavimu, paremtu visuotinai nustatytais ir patvirtintais duomenimis.

Energinės vertės ir maistinių medžiagų nurodymo įgyvendinimo taisyklės, ypač susijusios su nurodytų verčių tikslumu, kaip antai nurodytų ir oficialiais patikrinimais nustatytų verčių skirtumu, **patvirtinamos naudojantis teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikantis 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų po to, kai Taryba pateikė savo nuomonę.**

31 straipsnis

Išraiškos būdai

1. 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta energinė vertė ir maisto medžiagų arba jų sudedamųjų dalių kiekis nurodomi XII priede ■ išvardytais matavimo vienetais.

2. Į „**privalomą maistinės vertės nuorodą, esančią pakuotės priekinėje dalyje**“ įtraukiamas energijos kiekis kcal, nurodytas 29 straipsnio 1 dalies a pastraipoje, ir privalomosios maistinės medžiagos, išreikštos gramais vienai porcijai ir nurodytos 29 straipsnio 1 dalies b pastraipoje.

Ji pateikiama aiškia forma ir laikantis šios tvarkos: energija, cukrus, riebalai, sočiosios riebalų rūgštys ir druska.

3. Į „**privalomą maistinės vertės nuorodą, esančią užpakalinėje pakuotės pusėje**“ įtraukiamas energijos kiekis kcal ir visos privalomosios maistinės medžiagos, nurodytos 29 straipsnio 1 dalyje ir, prireikus, savanoriškai nurodomos maistinės medžiagos, nurodytos 29 straipsnio 2 dalyje.

Informacija atitinkamai nurodoma išdėstymo tvarka, kaip nustatyta XIII priedo C dalyje: 100 g/ml ir porcijai.

Informacija pateikiama lentelės forma ir sunumeruota.

4. Privalomoje maistinės vertės nuorodoje nurodomi X priedo B dalyje nurodytų referencinių suvartojamųjų kiekių procentai, prireikus – 100 g, 100 ml arba 1 porcijai. Kai būtina, vitaminai ir mineralinės medžiagos nurodomos XI priedo A dalyje nurodytų referencinių suvartojamųjų kiekių procentais.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

5. *Jei duomenys teikiami pagal 4 dalį, šalia atitinkamos lentelės turi būti įrašytas šis sakinytis: „Vidutinio amžiaus moters vidutinė paros norma. Jūsų asmeninė paros norma gali skirtis.“.*
6. Polioliai ir (arba) krakmolos bei riebalų rūgščių tipas, išskyrus 29 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas privalomai nurodomas sočiausias riebalų rūgštis **ir trans-riebalus**, nurodomi pagal XII priedą **I**.

I

32 straipsnis

Papildomi išraiškos būdai

Be 31 straipsnio 2 ir 4 dalyje nurodytų išraiškos būdų maistinės vertės nuorodą galima **dar kartą, t. y. pakartojant**, išdėstyti kitaip **ir atitinkamai pateikti kitoje pakuotės vietoje, pavyzdžiui pavaizduoti grafinėmis priemonėmis arba simboliais**, jei laikomasi šių reikalavimų:

- a) **tokie informacijos išraiškos būdai neturi klaidinti vartotojų arba nukreipti jo dėmesį nuo privalomos maistinės vertės nuorodos;**
- b) jis grindžiami **I** referenciniais suvartojamais kiekiais **pagal X priedo B dalį** arba **pripažintomis** mokslinėmis **išvadomis** dėl suvartojamo energijos ar maistinių medžiagų kiekių; ir
- c) jis pagrįsti **moksliniais** įrodymais, kaip paprastas vartotojas supranta pateiktą informaciją ir ja naudojasi; ir
- d) **jis pagrįsti nepriklausomų vartotojų tyrimų rezultatais, kurie patvirtina, kad tą išraiškos būdą supranta paprastas vartotojas.**

I

33 straipsnis

Pateikimas

1. **Be pagal 29 ir 31 straipsnius pateikiamos maistinės vertės nuorodos, energinės vertės ženklavimas, kuris privalomas pagal 29 straipsnio 1 dalies a punktą ir X priedo B dalį turi būti pateikiamas pakuotės priekinės pusės apačioje dešinėje, 3mm dydžio šriftu ir įreminamas rėmelyje.**
2. **Dovanų pakuotėms netaikomas reikalavimas energinę vertę dar kartą pateikti pakuotės priekinėje pusėje, kaip tai yra nustatyta 1 dalyje.**
3. **Savanoriškai** teikiama **išsamesnė** maistinės vertės nuoroda, susijusi su 29 straipsnio 2 dalyje nurodytomis maisto medžiagomis, prireikus teikiama **I** XIII priede **I** nustatyta eilės tvarka. **1 dalis taikoma mutatis mutandis.**
4. **Jei maistinės vertės nuoroda IV priede išvardytiems maisto produktams yra privaloma dėl pateikiamų teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą, nereikalaujama, kad ji būtų įrašyta pagrindiniame regėjimo lauke.**
5. **1 dalies nuostatos netaikomos maisto produktams, apibrėžtiems Direktyvoje 89/398/EEB ir specialiosiose direktyvose pagal pirmiau minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalį.**

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

6. Jei energijos ar maistinės (-ių) medžiagos (-ių) kiekis produkte nedidelis, maistinės vertės nuorodą apie šias sudedamąsias dalis galima pakeisti teiginiu, pvz., „Sudėtyje yra nedidelis ... kiekis“, ir pateikti jį labai arti maistinės vertės nuorodos, jei tokia yra.

█

7. Su kitais maistinės vertės nuorodos pateikimo aspektais susijusias taisykles, išskyrus nurodytas 5 dalyje, nustato Komisija, *naudodamasi teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikydamasi 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų.*

8. ... (*) *Komisija turi pateikti vertinimo ataskaitą dėl 1–7 dalyse apibrėžtos pristatymo formos.*

V SKYRIUS

SAVANORIŠKAI TEIKIAMA INFORMACIJA APIE MAISTĄ

34 straipsnis

█ Reikalavimai

1. *Savanoriškai teikiama informacija nenurodoma taip, kad dėl to trūktų vietos privalomajai informacijai išdėstyti.*

2. *Visa informacija, susijusi su savanoriškai teikiamos informacijos apie maistą sistemomis, pvz., kriterijais ir moksliniais tyrimais, kuriais jos pagrįstos, skelbiama viešai.*

3. *Papildoma savanoriškai teikiama informacija apie maistinę vertę tam tikroms tikslinėms gyventojų grupėms, pvz., vaikams, gali būti toliau teikiama, jei šios konkrečios referencinės vertės yra moksliskai pagrįstos, neklaidina vartotojo ir atitinka šiame reglamente nustatytus bendruosius reikalavimus.*

4. Nepažeidžiant ženklinimo pagal konkrečias Sąjungos teisės aktų nuostatas, 5 dalis taikoma, kai maisto produkto kilmės šalis ar kilmės vieta nurodomos savanoriškai, norint informuoti vartotoją, kad maisto produktas yra kilęs arba iš Sąjungos, arba iš nurodytos šalies ar vietos.

█

5. Mėsos, išskyrus jautieną ir veršieną, atveju viena kilmės šalis ar kilmės vieta nurodoma tik jei gyvūnai gimė, buvo auginami ir paskersti toje pačioje šalyje ar vietoje. Kitais atvejais nurodoma informacija apie skirtingas gimimo, auginimo ir skerdimą vietas.

█

6. *Terminas „vegetariškas“ neturėtų būti taikomas maisto produktams, kurie susideda ar yra pagaminti iš produktų, gautų iš mirusių ar paskerstų gyvūnų, ar gyvūnų, kurie miršta dėl to, kad buvo suvalgyti. Terminas „veganiškas“ neturėtų būti taikomas maisto produktams, kurie susideda ar buvo pagaminti iš gyvūnų ar gyvulinės kilmės produktų (įskaitant produktus, gautus iš gyvų gyvūnų).*

█ VI SKYRIUS

NACIONALINĖS NUOSTATOS

35 straipsnis

Principas

Valstybės narės gali nustatyti informacijos apie maistą srities nuostatas tik jei tokia galimybė yra numatyta šiame reglamente.

(*) *Penkeri metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.*

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

36 straipsnis

Nacionalinės nuostatos dėl papildomų privalomų duomenų

Be 9 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnyje nurodytų privalomų duomenų valstybės narės 39 straipsnyje nustatyta tvarka gali reikalauti papildomų privalomų duomenų apie specifinių tipų ar kategorijų maisto produktus, grįsdamos šį reikalavimą:

- a) visuomenės sveikatos apsauga;
- b) vartotojų apsauga;
- c) sukčiavimo prevencija;
- d) pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsauga, **regioninės** kilmės nuorodomis, registruotaisiais kilmės vietos pavadinimais ir nesąžiningos konkurencijos prevencija.

Taikant šias priemones neturi būti daroma kliūčių laisvam prekių judėjimui vidaus rinkoje. ▮

37 straipsnis

Pienas ir pieno produktai

Dėl pieno ir pieno produktų, teikiamų pakartotiniam naudojimui skirtuose stikliniuose buteliuose, valstybės narės gali priimti nuo 9 straipsnio 1 dalies ir 11 straipsnio 2 dalies nukrypstančias nuostatas.

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių nuostatų tekstus.

▮

38 straipsnis

▮ Nefasuoti maisto produktai

1. **Su nefasuotais** maisto produktais ▮ pateikiami **9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti duomenys.**
2. **Kitų 9 ir 11 straipsniuose nurodytų duomenų teikti neprivaloma.**
3. **Valstybės narės gali priimti išsamias taisykles dėl 1 ir 2 dalyse minimų duomenų pateikimo būdo.**
4. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai 1 ir 3 dalyse nurodytų nuostatų tekstus.

39 straipsnis

Pranešimų teikimo tvarka

1. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, valstybė narė, nusprendusi, kad būtina priimti naują su informacija apie maistą susijusį teisės aktą, iš anksto praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie numatomas taikyti priemones ir jas pagrindžia.
2. Komisija tariaisi su Maisto produktų nuolatinio komitetu, įsteigtu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį, jei tokios konsultacijos, jos nuomone, yra reikalingos arba jei to prašo valstybė narė. **Be to, Komisija, vadovaudamasi 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką⁽¹⁾, numatytomis nuostatomis, nustato oficialią pranešimų visiems suinteresuotiems subjektams teikimo tvarką.**

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

3. Atitinkama valstybė narė įgyvendina numatomas priemones tik praėjus trimis mėnesiams po to, kai buvo pateiktas 1 dalyje nurodytas pranešimas, su sąlyga, kad ji nėra gavusi neigiamos Komisijos nuomonės.

4. Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, prieš pasibaigiant trijų mėnesių laikotarpiui ji pradeda 41 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą, siekdama nustatyti, ar galima įgyvendinti numatytas priemones. Komisija gali reikalauti tam tikrų numatomų priemonių pakeitimų. Atitinkama valstybė narė gali imtis numatytų priemonių tik Komisijai priėmus galutinį sprendimą.

■

VII SKYRIUS

ĮGYVENDINIMO, KEITIMO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

40 straipsnis

Techninės adaptacijos

Komisija gali iš dalies keisti priedus, remdamasi nuostatomis, susijusiomis su II ir III priedų keitimais ir nustatytomis 10 straipsnio 2 dalyje ir 22 straipsnio 2 dalyje. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jų papildant, priimamos **naudojantis teise priimti deleguotus teisės aktus pagal 42 straipsnį bei laikantis 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų.**

41 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

■

42 straipsnis

Delegavimas

1. **Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 9 straipsnio 1 dalies k punkte, 11 straipsnio 2 dalyje, 14 straipsnio 1 dalyje, 20 straipsnio e dalyje, 22 straipsnio 2 dalyje, 24 straipsnio 2 dalyje, 26 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 dalyje, 30 straipsnio 2 ir 4 dalyse, 33 straipsnio 7 dalyje ir 40 straipsnyje nurodytus deleguotus teisės aktus penkerių metų laikotarpiui nuo ... (*). Komisija pateikia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 43 straipsnį.**

2. **Kai tik Komisija priima deleguotą teisės aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai**

3. **Įgaliojimai priimti deleguotus teisės aktus Komisijai suteikiami laikantis 43 ir 44 straipsniuose nustatytų sąlygų**

(*) Šio reglamento įsigaliojimo diena.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

43 straipsnis**Delegavimo atšaukimas**

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 9 straipsnio 1 dalies k punkte, 11 straipsnio 2 dalyje, 14 straipsnio 1 dalyje, 20 straipsnio e dalyje, 22 straipsnio 2 dalyje, 24 straipsnio 2 dalyje, 26 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 dalyje, 30 straipsnio 2 ir 4 dalyse, 33 straipsnio 7 dalyje ir 40 straipsnyje nurodytą įgaliojimų delegavimą.
2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją per protingą terminą iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti, ir galimas atšaukimo priežastis.
3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą datą. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

44 straipsnis**Prieštaravimai dėl deleguotų teisės aktų**

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto per du mėnesius nuo pranešimo dienos.

Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

2. Jeigu praėjus tam laikotarpiui nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, deleguotas teisės aktas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir įsigalioja jo nuostatose nurodytą dieną.

Deleguotas teisės aktas gali būti skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir įsigaliojti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareiškė prieštaravimų.

3. Jeigu Europos Parlamentas ar Taryba pareiškia prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, šis aktas neįsigalioja. Prieštaravimus pareiškusi institucija nurodo prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto priežastis.

45 straipsnis**Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 pakeitimai**

Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 7 straipsnio pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„Teiginiui apie maistingumą ir (arba) sveikatingumą nustatyta informacijos teikimo pagal ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. .../... dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams IV skyriaus 3 skirsnį (*) pareiga ir būdai taikomi mutatis mutandis, išskyrus bendro pobūdžio reklamą.

Be to, prireikus, remiantis ... m. ... d. Reglamento (ES) Nr. .../... [dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams] 30 ir 31 straipsniais, tame pačiame kaip maistinės vertės nuorodos regėjimo lauke pateikiamas (-i) medžiagos (-ų) kiekis (-iai), su kuriuo (-iais) yra susijęs teiginys apie maistingumą arba sveikatingumą ir kuris (-ie) nepateikiamas (-i) ženklime nurodant maistinę vertę.

(*) OL L ...“.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

46 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1925/2006 iš dalies keičiamas taip:

1. 6 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kai maisto produktas papildomas vitaminu arba mineraline medžiaga, to vitamino arba mineralinės medžiagos kiekis maisto produkte turi prilygti bent dideliame kiekiui, nurodytam ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. .../... dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams XI priedo A dalies 2 punkte (*). Konkrečių maisto produktų arba maisto produktų kategorijų mažiausi kiekiai, įskaitant bet kokius mažesnius kiekius, nukrypstant nuo anksčiau minėtų didelių kiekių, patvirtinami 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

(*) OL L ...“;

2. 7 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ženklinant nurodant maistingą vertę privaloma nurodyti vitaminais ir mineralinėmis medžiagomis papildytų ir šiame reglamente nurodytų produktų maistingumą. Pateikiamą informaciją sudaro Reglamento (ES) Nr. .../... [dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams] 29 straipsnio 1 dalyje apibrėžti duomenys ir bendri vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiai, esantys maisto produkto sudėtyje po papildymo.“.

47 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyvos 87/250/EEB, 94/54/EB, 1999/10/EB, 2000/13/EB, 2002/67/EB, 2004/77/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 608/2004 panaikinami nuo ... (*).
2. Direktyva 90/496/EEB panaikinama praėjus ... (**).
3. Nuorodos į panaikintus teisės aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

48 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

14 straipsnio 1 dalis taikoma nuo ... (**).

29–33 straipsniai taikomi nuo ... (**), išskyrus maisto produktus, kuriuos ženklina maisto verslo operatoriai ... (****), kurių įmonėse dirba mažiau nei **100** darbuotojų ir kurių metinė apyvarta ir (arba) metinis balansas neviršija **5** mln. EUR; šie operatoriai taiko minėtus straipsnius nuo ... (*****).

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

(*) Šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(**) Penkeri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(***) Pirmoji mėnesio diena, praėjus 36 mėnesiams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(****) Šio reglamento įsigaliojimo diena.

(*****) Pirmoji mėnesio diena, praėjus 60 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

I PRIEDAS

SPECIALIŲ TERMINŲ APIBRĖŽTYS,

kaip nurodyta 2 straipsnio 4 dalyje

1. maistinės vertės nuoroda arba ženklėjimas nurodant maistinę vertę – informacija, **nurodant:**
 - a) energinę vertę; arba
 - b) energinę vertę ir vieną ar kelias šių maistinių medžiagų **ir jų sudedamąsias dalis:**
 - riebalus,
 - angliavandenius,
 - skaidulines medžiagas,
 - baltymus,
 - druską,
 - X priedo A dalies 1 punkte išvardytus vitaminus ir mineralines medžiagas, kurių yra didelis kiekis, kaip apibrėžta X priedo A dalies 2 punkte;
2. riebalai – visi lipidai, įskaitant fosfolipidus;
3. sočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys, neturinčios dvigubų jungčių;
4. trans-riebalai – riebalų rūgštys su ne mažiau kaip viena nekonjuguota (t. y. su ne mažiau kaip viena įterpta metileno grupe) dviguba anglies-anglies jungtimi trans konfigūracijoje;
5. monosočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys su viena cis-dviguba jungtimi;
6. polinesočiosios riebalų rūgštys – riebalų rūgštys su cis-, cis-metileno dvigubomis jungtimis;
7. angliavandeniai – visi angliavandeniai, metabolizuojami žmogaus organizme, įskaitant poliolių;
8. cukrus – visi maiste esantys monosacharidai ir disacharidai, išskyrus poliolių, **izomaltuliozę ir D-tagatozę;**
9. polioliai – alkoholiai, kurių sudėtyje yra daugiau nei dvi hidroksilinės grupės;
10. baltymai – baltymų kiekis, apskaičiuotas pagal šią formulę: baltymai = bendras azoto kiekis pagal Kjeldahlį $\times 6,25$ **ir pieno baltymų atveju – bendras azoto kiekis pagal Kjeldahlį $\times 6,38$;**
11. druska – druskos kiekis, apskaičiuotas pagal šią formulę: druska = natris $\times 2,5$;
12. **maistiniai aukso lakšteliai – iš maždaug 0,000125 mm storio aukso lakštelių pagaminta valgoma maisto produktų ir gėrimų puošmena lakštelių ar miltelių pavidalu;**
13. vidutinė vertė – vertė, geriausiai atspindinti konkrečiame maisto produkte esantį maistinės vertės kiekį, atsižvelgiant į sezoninius svyravimus, vartojimo būdą ir kitus veiksnius, galinčius daryti poveikį realios vertės pokyčiams;
14. **pakuotės priekinė pusė – maisto produkto pakuotės pusė arba plotas, kuris** tikriausiai bus **rodomas** arba **matomas** normaliomis arba įprastinėmis pardavimo arba naudojimo sąlygomis.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

II PRIEDAS

ALERGIJĄ ARBA NETOLERAVIMĄ **GALINČIOS SUKELTI** SUDEDAMOSIOS DALYS

1. Glitimo turintys javai (t. y. kviečiai, rugiai, miežiai, avižos, kviečiai spelta, kamutas arba jų sukryžmintos atmainos) ir jų produktai, išskyrus:
 - a) kviečių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus, turinčius dekstrozės ⁽¹⁾;
 - b) kviečių pagrindu pagamintus maltodekstrinus ⁽¹⁾;
 - c) miežių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus;
 - d) javus, naudojamus **alkoholio** distiliatų **gamybai**.
2. Vėžiagyviai ir jų produktai.
3. Kiaušiniai ir jų produktai.
4. Žuvis ir jos produktai, išskyrus:
 - a) žuvies želatiną, naudojamą kaip vitaminų ar karotinoidų nešiklį;
 - b) žuvies želatiną ar žuvų klijus, naudojamus alaus ir vyno skaidrinimui.
5. Žemės riešutai ir jų produktai
6. Sojų pupelės ir jų produktai, išskyrus:
 - a) rafinuotą sojų pupelių aliejų ir riebalus ⁽¹⁾;
 - b) natūralių tokoferolių mišinius (E306), natūralų d-alfa tokoferolį, natūralų d-alfa tokoferolacetatą, natūralų d-alfa tokoferolio sukcinatą iš sojų pupelių;
 - c) iš sojų pupelių aliejaus gautus fitosterolius ir fitosterolio esterius;
 - d) augalinių stanolių esterius, pagamintus iš sojų pupelių aliejaus sterolių.
7. Pienas ir jo produktai (įskaitant laktozę), išskyrus:
 - a) išrūgas, naudojamas **alkoholio** distiliatų **gamybai**;
 - b) laktitolį.
8. Riešutai, t. y. migdolai (*Amygdalus communis* L.), lazdyno riešutai (*Corylus avellana*), graikiniai riešutai (*Juglans regia*), anakardžiai (*Anacardium occidentale*), pekaninės kariojos (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), brazilinės bertolietijos (*Bertholletia excelsa*), pistacijos (*Pistacia vera*), makadamijos ir Kvinslendo riešutai (*Macadamia ternifolia*) bei jų produktai, išskyrus:
 - a) riešutus, naudojamus **alkoholinių** distiliatų **gamybai**.
9. Salierai ir jų produktai.
10. Garstyčios ir jų produktai.
11. Sezamo sėklos ir jų produktai.
12. **Vartoti skirtame produkte esantis** sieros dvideginis ir sulfitai, kurių koncentracija didesnė kaip 10 mg/kg arba 10 mg/l, išreikšti kaip SO₂.
13. Lubinai ir jų produktai.
14. Moliuskai ir jų produktai.

⁽¹⁾ Ir iš jų gauti produktai, jei dėl apdorojimo proceso nepadidėja Tarnybos įvertintas alergiskumo lygis, taikomas atitinkamam produktui, iš kurio jie yra gauti.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

III PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIUOS ŽENKLINANT TURI BŪTI NURODYTAS VIENAS AR KELI PAPILDOMDUOMENYS

MAISTO PRODUKTO TIPAS ARBA KATEGORIJA	DUOMENYS
1. MAISTO PRODUKTAI, KURIUOS PAKUOJANT NAUDOJAMOS TAM TIKROS DUJOS	
1.1. Maisto produktai, kurių vartojimo trukmė pratęsta jiems pakuoti naudojant dujas, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	„Supakuotas apsauginėje atmosferoje“
2. MĖSOS PRODUKTAI IŠ GYVŪNŲ, KURIE PASKERSTI VYKDANT SPECIALŲ SKERDIMĄ	
2.1. <i>Mėsa ar mėsos produktai, gauti iš gyvūnų, kurie prieš skerdimą nebuvo apsvaiginti, t. y. jie paskersti vykdamant ritualinį skerdimą</i>	„Mėsa, gauta gyvūnus paskerdus jų neapsvaiginus“
3. MAISTO PRODUKTAI, KURIŲ SUDĖTYJE YRA SALDIKLIŲ	
3.1. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra saldiklio ar saldiklių, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	teiginys „su saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo pagrindiniame regėjimo lauke .
3.2. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra ir cukraus priedų arba cukraus, ir saldiklio arba saldiklių, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	teiginys „su cukrumi ir saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo
3.3. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra aspartamo, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	„sudėtyje yra aspartamo “
3.4. Maisto produktai, kurių sudėtyje yra daugiau nei 10 % poliolių priedų, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	„vartojant dideliais kiekiais, gali sukelti viduriavimą“
4. MAISTO PRODUKTAI, KURIŲ SUDĖTYJE YRA GLICIRHIZININĖS RŪGŠTIES ARBA JOS AMONIO DRUSKOS	
4.1. Konditerijos gaminiai ar gėrimai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo pridėta tokios medžiagos ar medžiagų arba paprastojo saldymedžio glycyrrhiza glabra augalo, kurio koncentracija 100 mg/kg arba 10 mg/l, arba didesnė.	Žodžiai „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio“ įrašomi iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo, nebent žodis „paprastasis saldymedis“ jau įtrauktas į sudedamųjų dalių sąrašą arba į maisto produkto pavadinimą. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
4.2. Konditerijos gaminiai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo pridėta tokios medžiagos ar medžiagų arba paprastojo saldymedžio glycyrrhiza glabra augalo, kurio koncentracija 4 g/kg arba didesnė.	Žodžiai „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vengti per didelio kiekio“ įrašomi iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
4.3. Gėrimai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo pridėta tokios medžiagos ar medžiagų arba paprastojo saldymedžio glycyrrhiza glabra augalo, kurio koncentracija 50 mg/l ar didesnė arba 300 mg/l ar didesnė tuo atveju, kai gėrimo sudėtyje yra daugiau kaip 1,2 % alkoholio, išreikšto tūrio procentais ⁽¹⁾ .	Žodžiai „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vengti per didelio kiekio“ įrašomi iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
5. MAISTO PRODUKTAI, KURIŲ SUDĖTYJE YRA GLUTAMO RŪGŠČIŲ ARBA GLUMATO RŪGŠTIES DRUSKŲ	
5.1. <i>Maisto produktai, kurių sudėtyje yra vienas arba keli maisto priedai: E620, E621, E622, E623, E624 ir E625</i>	„sudėtyje yra apetitą skatinančių sudedamųjų dalių “

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

MAISTO PRODUKTO TIPAS ARBA KATEGORIJA	DUOMENYS
6. MĖSA, SUSIDEDANTI IŠ SUJUNGTŲ MĖSOS GABALŲ	
6.1. Mėsa susidedanti iš sujungtų mėsos gabalų, galinčių sudaryti įspūdį, kad gaminys pagamintas iš vieno gabalo	<i>šalia maisto pavadinimo turi būti užrašas „iš sujungtų mėsos gabalų“</i>
7. GĖRIMAI, KURIŲ SUDĖTYJE YRA DAUG KOFEINO	
<p>7.1. Gėrimai, išskyrus pagamintus iš kavos, arbatos arba kavos ar arbatos ekstrakto, kai produkto pavadinime yra žodis „kava“ arba „arbata“, kurie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — skirti vartoti be jokių pakeitimų, ir kuriuose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, yra daugiau nei 150 mg/l, arba — pagaminti iš koncentruoto ar išdžiovinto produkto ir juose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, yra daugiau nei 150 mg/l 	<p>Žodžiai „sudėtyje yra daug kofeino“ pateikiami tame pačiame regėjimo lauke, kaip ir gėrimo pavadinimas; po užrašo skliausteliuose ir pagal šio reglamento 14 straipsnio 4 dalį nurodomas kofeino kiekis mg/100 ml.</p>
8. MAISTO PRODUKTAI, Į KURIUOS ĮDĖTA FITOSTEROLIŲ, FITOSTEROLIO ESTERIŲ, FITOSTANOLIŲ ARBA FITOSTANOLIO ESTERIŲ	
8.1. maisto produktai ir sudedamosios dalys, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių	<ol style="list-style-type: none"> 1) žodžiai „įdėta augalų sterolių“ arba „įdėta augalų stanolių“ pateikiamas tame pačiame regėjimo lauke kaip ir maisto produkto pavadinimas; 2) įdėtų fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių kiekis (išreikštas % arba g kaip laisvieji augalų steroliai ir (arba) augalų stanoliai 100 g arba 100 ml maisto produkto) nurodomas sudedamųjų dalių sąrašė; 3) teiginys, kad maisto produktas skirtas tik žmonėms, norintiems sumažinti cholesterolio kiekį kraujyje; 4) teiginys, kad pacientai, vartojantys cholesterolį mažinančius vaistus, produktą gali vartoti tik prižiūrint gydytojui; 5) aiškiai matomas teiginys, kad maisto produktas gali netikti nėščių arba krūtimi maitinančių moterų ir mažesnių kaip penkerių metų vaikų mitybai; 6) patarimas, kad maisto produktas turi būti subalansuotas ir įvairios mitybos dalimi, o siekiant palaikyti karotinoidų kiekį reikia nuolat valgyti vaisius ir daržoves; 7) teiginys, kad reikia vengti didesnių kaip 3 g augalų sterolių ir (arba) augalų stanolių dozių per dieną pateikiamas tame pačiame regėjimo lauke, kaip ir teiginys, kurio reikalaujama pagal 3 punktą; 8) atitinkamo maisto produkto arba maisto sudedamosios dalies porcijos termino apibrėžtis (pageidautina g arba ml), nurodant kiekvienoje porcijoje esančio augalų sterolio ir (arba) augalų stanolio kiekį.
9. MĖSOS IR PAUKŠTIENOS PRODUKTAI	
9.1. Vištienos gaminiai, kurių gamyboje buvo naudojami jautienos arba kiaulienos baltymai.	<i>Jautienos arba kiaulienos baltymų naudojimas visada turi būti aiškiai nurodomas pakuotėje.</i>

(1) Koncentracija taikoma paruoštiems vartoti produktams arba produktams, paruoštiems pagal gamintojų nurodymus.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

IV PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIEMS NETAIKOMAS PRIVALOMAS ŽENKLINIMO NURODANT MAISTINĘ VERTEŲ REIKALAVIMAS

- **švieži vaisiai ir daržovės, taip pat** neperdirbti produktai, sudaryti iš vienos sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos;
- produktai, perdirbti atliekant tik vieną perdirbimo operaciją – rūkant arba brandinant, sudaryti iš vienos sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos;
- **natūralus mineralinis vanduo arba kitoks vanduo, skirtas** žmonėms vartoti ■ įskaitant vandenį, į kurį įdėta tik anglies dioksido ir (arba) kvapiųjų medžiagų;
- **prieskoniniai augalai, kvapiosios ar skoninės medžiagos, prieskoniai, pagardai ir jų mišiniai;**
- druska ir druskos pakaitalai;
- **cukrus ir naujų rūšių cukrus;**
- **įvairių rūšių miltai;**
- produktai, kuriems taikoma 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/4/EB dėl kavos ir cikorios ekstrakto⁽¹⁾, nemaltos arba maltos kavos pupelės ir nemaltos arba maltos kavos pupelės be kofeino;
- vaistažolių arbata, arbata, arbata be kofeino, greitai paruošiama arba tirpi arbata arba arbatos ekstraktas, greitai paruošiama arba tirpi arbata arba arbatos ekstraktas be kofeino, į kuriuos neįdėta sudedamųjų dalių;
- fermentuotas actas ir acto pakaitalai, įskaitant tuos, į kuriuos įdėta tik kvapiųjų medžiagų;
- kvapiosios medžiagos;
- maisto priedai;
- pagalbinės perdirbimo medžiagos;
- maisto fermentai;
- **dažantys maisto produktai;**
- **maistiniai aukso lakšteliai;**
- želatina;
- uogienės tirštinimo mišiniai;
- mielės;
- **kramtomosios gumos produktai;**
- **maisto produktai, kurių dizainas ar pakuotė yra sezoninio, prabangos prekių ar dovanų tipo;**
- **sezoniniai konditerijos gaminiai ir cukrinės bei šokoladinės figūros;**
- **mišrūs produktų rinkiniai;**
- **rinkiniai;**
- maisto produktai pakuotėse arba taroje, kurių didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 75 cm². **29 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta energinė vertė vis tiek turi būti nurodoma pagrindiniame regėjimo lauke;**
- maisto produktai, kuriuos privatūs asmenys parduoda atsitiktinėmis progomis, o ne vykdydami išpareigojimus, reiškiantį, kad veikia yra tęstinė ir pagrįsta tam tikra organizacine struktūra;
- **nefasuoti maisto produktai, įskaitant viešojo maitinimo įstaigų nedelsiant suvartoti skirtus maisto produktus;**
- **rankų darbo maisto produktai;**

(1) OL L 66, 1999 3 13, p. 26.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- **ūkininkų tiesiogiai parduodami maisto produktai;**
- maisto produktai, kuriuos **mažos įmonės** nedideliais kiekiais tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui arba vietos mažmeninėms įmonėms, kurios tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui;
- maisto produktai, esantys vidinėje pakuotėje, kuri neskirta parduoti be išorinės pakuotės (informacija apie maistinę vertę pateikiama ant išorinės pakuotės, jei produktas nepriskiriamas maisto produktų, kuriems pagal šį priedą reikalaujama netaikomas, kategorijoms);
- **maisto produktai, kurių kiekis mažesnis negu 5 g/ml;**
- **neištrinamai paženklininti stikliniai buteliai.**

V PRIEDAS

MAISTO PRODUKTO PAVADINIMAS IR KONKRETI KARTU PATEIKIAMA INFORMACIJA

A DALIS – MAISTO PRODUKTO PAVADINIMAS

1. Valstybėje narėje, kurioje produktas yra parduodamas, leidžiama naudoti maisto produkto pavadinimą, kuriuo jis buvo teisėtai pagamintas ir parduodamas jį pagaminusioje valstybėje narėje.

Vis dėlto jeigu taikant kitas šio reglamento, visų pirma 9 straipsnio, nuostatas valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojai negali sužinoti tikrosios jo prigimties ir atskirti nuo maisto produktų, su kuriais jis gali būti painiojamas, šalia maisto produkto pavadinimo **tame pačiame regėjimo lauke aiškiu ir lengvai įskaitomu šriftu** pateikiama ir kita aprašomojo pobūdžio informacija.

2. Išimtiniais atvejais maisto produktą pagaminusios valstybės narės vartojamas jo pavadinimas nėra naudojamas produktą parduodančioje valstybėje narėje, jeigu šio pavadinimo maisto produktas pagal savo sudėtį arba gamybą taip skiriasi nuo įprastai šiuo pavadinimu žinomo maisto produkto, kad 1 punkto nuostatų nepakanka, jog produktą parduodančios valstybės narės pirkėjai gautų teisingą informaciją.
3. Pavadinimas, saugomas kaip intelektinė nuosavybė, registruotas prekės pavadinimas arba išgalvotas pavadinimas negali būti vartojamas vietoj maisto produkto pavadinimo.

B DALIS – KARTU SU MAISTO PRODUKTO PAVADINIMU TEIKIAMA PRIVALOMOJI INFORMACIJA

1. Maisto produkto pavadinimą sudaro arba kartu su juo pateikiama informacija apie fizinį maisto produkto pavidalą arba ypatingą jo apdorojimą (pvz., susmulkintas į miltelius, **pakartotinai užšaldytas**, išdžiovintas šaldant, labai užšaldytas, greitai užšaldytas, **atitirpintas**, koncentruotas, rūkytas) visais atvejais, kai, nepateikus šios informacijos, pirkėjas gali būti suklaidintas.

2. Ant visų jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų turi būti šios nuorodos:

„apšvitinta“ arba „apdorota jonizuojančiąja spinduliuote“.

3. **Mėsos produktų, kurie atrodo kaip mėsos atpjova, sukapotos skerdienos dalis, mėsos griežinys, mėsos gabalas, skerdena, pavadinime ir žuvis produktų pavadinime nurodomos visos pridėtos sudedamosios dalys, kurių gyvulinė kilmė skiriasi nuo pirminio gyvulio kilmės.**
4. **Bet kokio mėsos produkto, kuris atrodo kaip mėsos atpjova, sukapotos skerdienos dalis, mėsos griežinys, mėsos gabalas, skerdena arba kaip konservuota mėsa, etiketėje nurodomą maisto produkto pavadinimą sudaro ši informacija:**

a) visos pridėtos sudedamosios dalys, kurių gyvulinė kilmė skiriasi nuo likusios mėsos dalies kilmės; ir

b) pridėto vandens kiekis šiomis aplinkybėmis:

- virtos ir nevirtos mėsos atveju arba virtos konservuotos mėsos atveju – pridėto vandens kiekis, jeigu jis sudaro daugiau negu 5 % viso produkto svorio,
- nevirtos konservuotos mėsos atveju – pridėto vandens kiekis, jeigu jis sudaro daugiau negu 10 % viso produkto svorio.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

5. **Bet kokio žuvies produkto, kuris atrodo kaip žuvies atpjova, filė, griežinėlis arba gabalas, etiketėje nurodomą maisto produkto pavadinimą sudaro ši informacija:**

- a) **visos augalinės kilmės sudedamosios dalys ir visos sudedamosios dalys, kurių kilmė yra gyvūninė, bet ne iš žuvų; ir**
- b) **pridėto vandens kiekis, jeigu jis sudaro daugiau negu 5 % viso produkto svorio.**

C DALIS – SPECIFINIAI REIKALAVIMAI „SMULKINTOS MĖSOS“ PAVADINIMUI

1. Sudėties kriterijai, tikrinami pagal dienos vidurkį:

	Riebumas	Jungiamasis audinys: mėsos baltymų santykis
– liesa smulkinta mėsa	≤ 7 %	≤ 12
– smulkinta gryna jautiena	≤ 20 %	≤ 15
– smulkinta mėsa, kurioje yra kiaulienos	≤ 30 %	≤ 18
– smulkinta kitų rūšių gyvūnų mėsa	≤ 25 %	≤ 15

2. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo V skyriaus IV skirsnio reikalavimų etiketėse užrašoma:

„riebumo procentas mažesnis nei...“;

„jungiamasis audinys: mėsos baltymų santykis mažesnis nei...“.

3. Valstybės narės gali leisti tiekti nacionalinei rinkai šios dalies 1 punkte nustatytų kriterijų neatitinkančią smulkintą mėsą, pažymėtą nacionaliniu ženklu, kurio neįmanoma supainioti su Reglamento (EB) Nr. 853/2004 5 straipsnio 1 dalyje nurodytais ženklais.

D DALIS. SPECIFINIAI REIKALAVIMAI „DEŠRŲ ŽARNŲ“ PAVADINIMUI

Sudedamųjų dalių sąraše dešrų žarna apibūdinama kaip:

– „natūrali žarna“, jei iš porakanopių žarnyno gauta žarna naudojama dešroms gaminti;

– „dirbtinė žarna“ – kitais atvejais.

Jei dirbtinė žarna yra nevalgoma, tą reikia pažymėti.

E DALIS. MAISTO PRODUKTŲ, KURIE PRIMENA KITĄ MAISTO PRODUKTĄ, OFICIALŪS PAVADINIMAI (TOLIAU SĄRAŠE PATEIKIAMŲ PAVYZDŽIAI)

Maisto produktai, kurie primena kitą maisto produktą arba kurių viena sudedamoji dalis pakeista pakaitalu, ženklinami taip:

Rūšies, kokybės ir sudėties skirtumai	Oficialus pavadinimas
Palyginti su sūriu, pieno riebalai visiškai arba iš dalies pakeisti augaliniais riebalais	„Sūrio pakaitalas“
Palyginti su kumpiu, pakeista sudėtis, į kurią įeina smulkintos sudedamosios dalys, kuriose yra daug mažiau mėsos	„Kumpio pakaitalas“

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

VI PRIEDAS

SUDEDAMŪJŲ DALIŲ NURODYMAS IR PAVADINIMAS

A DALIS – KONKREČIOS NUOSTATOS DĖL SUDEDAMŪJŲ DALIŲ NURODYMO MAŽĖJANČIA TVARKA PAGAL SVORĮ

Sudedamosios dalies kategorija	Nuostata dėl nurodymo pagal svorį
1. Įdėtas vanduo ir lakieji produktai	Išvardijami pagal jų svorį gatavame produkte. Įdėto vandens, kaip maisto produkto sudedamosios dalies, kiekis skaičiuojamas iš viso gatavo produkto kiekio atimant visą kitų panaudotų sudedamųjų dalių kiekį. Į šį kiekį atsižvelgti nebūtina, jei jis nesudaro daugiau kaip 5 % viso galutinio produkto svorio.
2. Koncentruotos ar dehidratuotos sudedamosios dalys, atgamtos gamybos proceso metu	Gali būti išvardytos pagal kiekį, buvusį prieš jas koncentruojant arba dehidratuojant.
3. Koncentruotų arba dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridėdant vandens, sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos pagal jų dalį atgamintame produkte, tačiau sudedamųjų dalių sąrašė turi būti įrašyti žodžiai „atgaminto produkto sudedamosios dalys“ arba „paruošto vartoti produkto sudedamosios dalys“.
4. Vaisiai, daržovės ar grybai, iš kurių nė vienas nėra vyraujantis pagal svorį ir kurie naudojami kintančiomis dalimis mišinyje, kuris yra maisto produkto sudedamoji dalis	Sudedamųjų dalių sąrašė gali būti skirstomi į grupes „vaisiai“, „daržovės“ ar „grybai“, pridėdant žodžius „įvairiomis dalimis“, po kurių iš karto pateikiamas esančių vaisių, daržovių ar grybų sąrašas. Tokiais atvejais mišinys į sudedamųjų dalių sąrašą įtraukiamas pagal 19 straipsnio 1 dalį, remiantis visu esančių vaisių, daržovių ar grybų svoriu.
5. Prieskonių ir prieskoninių augalų mišiniai arba produktai , kuriuose pagal masę neišsiskiria nė vienas prieskonis ar prieskoninis augalas	Gali būti išvardyti kitokia tvarka, tokiu atveju sudedamųjų dalių sąrašė įrašomi žodžiai „įvairiomis dalimis“.
6. Mažiau kaip 2 % galutinio produkto sudarančios sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos kitokia tvarka po kitų sudedamųjų dalių.
7. Tikriausiai maisto produktams gaminti ar ruošti naudojamos panašios arba galinčios pakeisti viena kitą sudedamosios dalys, nekeičiančios tų maisto produktų sudėties, pobūdžio ar numanomos vertės ir sudarančios mažiau kaip 2 % galutinio produkto	Sudedamųjų dalių sąrašė gali būti nurodytos žodžiais „sudėtyje yra ... ir (arba)...“, jei ne mažiau kaip viena iš ne daugiau kaip dviejų sudedamųjų dalių yra galutiniame produkte. Ši nuostata netaikoma maisto priedams arba sudedamosioms dalims, išvardytoms šio priedo C dalyje.

B DALIS – TAM TIKRŲ SUDEDAMŪJŲ DALIŲ PAVADINIMAS PAGAL KATEGORIJOS (O NE PAGAL SPECIFINĮ PAVADINIMĄ)

Sudedamosios dalys, kurios priskiriamos vienai iš toliau išvardytų kategorijų ir kurios yra kito maisto produkto sudedamoji dalis, turi būti nurodomos tik pagal tos kategorijos pavadinimą.

Maisto produkto kategorijos apibrėžimas	Pavadinimas
1. Rafinuoti aliejai, išskyrus alyvų aliejų	„Aliejus“ su: atitinkamu būdvardžiu „gyvūninis“ (arba nuoroda į jų konkrečią gyvūninę kilmę) arba, prireikus, nuoroda į jų konkrečią augalinę kilmę. Tais atvejais, kai negalima užtikrinti, jog sudėtyje nėra tam tikrų augalinių aliejų, privaloma užrašyti „Sudėtyje gali būti ...“. Nurodant hidrintą aliejų prieš „aliejus“ turi būti įrašytas būdvardis „hidrintas“ .

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

Maisto produkto kategorijos apibrėžimas	Pavadinimas
2. Rafinuoti riebalai	„Riebalai“ su nuoroda į jų konkrečią augalinę ar gyvūninę kilmę. Nurodant hidrintus riebalus prieš „riebalai“ turi būti įrašytas būdvardis „hidrinti“, jei maistinės vertės nuoroje nurodytas sočiųjų rūgščių ir trans-riebalų kiekis.
3. Dviejų arba daugiau rūšių javų miltų mišiniai	„Miltai“ ir grūdų, iš kurių jie sumalti, sąrašas pagal svorį mažėjančia tvarka
4. Krakmolai ir fizikiniais būdais arba fermentais modifikuoti krakmolai, <i>išskaitinti arba dekstrinuoti krakmolai, rūgštinti ar šarmais apdoroti krakmolai bei balinti krakmolai</i>	„Krankmolai“
5. Visų rūšių žuvis, jei žuvis yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies žuvimi	„Žuvis“
6. Visų rūšių sūriai, jei sūris arba sūrių mišinys yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies sūriu	„Sūris“
7. Visi prieskoniniai, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskonis (prieskoniai)“ arba „prieskonių mišiniai“
8. Visi prieskoniniai augalai arba jų dalys, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskoninis augalas (prieskoniniai augalai)“ arba „prieskonių augalų mišiniai“
9. Visų rūšių gumos preparatai, vartojami gaminti kramtomosios gumos pagrindą	„Kramtomosios gumos pagrindas“
10. Visų rūšių trapūs kepinti grūdų produktai	Atitinkamai „traškučiai“ arba „džiūvėsiai“
11. Visų rūšių sacharozė	„Cukrus“
12. Bevandenė dekstrozė arba dekstrozės monohidratas	„Dekstrozė“
13. Gliukozės sirupas ir bevandenės gliukozės sirupas	„Gliukozės sirupas“
14. Visų rūšių pieno baltymai (kazeinai, kazeinai ir išrūgų baltymai) ir jų mišiniai	„Pieno baltymai“
15. Presuotas, ekstrahuotas arba rafinuotas kakavos sviestas	„Kakavos sviestas“
16. <i>Natūralūs iš vaisių, daržovių, valgomųjų augalų ar augalų dalių mechaniniais ir fizikiniais būdais išgauti ekstraktai, kurie koncentruota forma naudojami maisto produktų dažymui</i>	„Dažantys maisto produktai“
17. Visų rūšių vynai, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 1493/1999	„Vynas“
18. Žinduolių ir paukščių, pripažintų tinkamais žmonių maistui, skeleto raumenys ⁽¹⁾ , su jiems priklausančiais ar greta esančiais audiniais, jei bendras jų sudėtyje esančių riebalų ir jungiamojo audinio kiekis neviršija toliau nurodytų kiekių ir kai mėsa yra kito maisto produkto sudedamoji dalis. <i>Ši termino apibrėžtis apima mėsą, gautą mechaninėmis priemonėmis ją nuėmus nuo kaulų, kurios neapima „mechanškai atskirtos mėsos“ termino apibrėžtis, pateikta Reglamente (EB) Nr. 853/2004.</i> Didžiausias leidžiamas riebalų ir jungiamojo audinio kiekis sudedamosioms dalims, kurios apibūdinamos žodžiu „... mėsa“	„... mėsa“ ir atitinkamos (-ų) rūšies (-ių) gyvūno pavadinimas (-ai) ⁽²⁾

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

Maisto produkto kategorijos apibrėžimas			Pavadinimas
Rūšis	Riebalai (%)	Jungiamasis audinys ⁽¹⁾ (%)	
Žinduoliai (išskyrus triušius ir kiaules) ir rūšių mišinys, kurio didesnę dalį sudaro žinduoliai	25	25	
Kiaulės	30	25	
Paukščiai ir triušiai	15	10	
⁽¹⁾ Jungiamojo audinio kiekis apskaičiuojamas pagal kolageno ir mėsos baltymų kiekio santykį. Kolageno kiekis – tai hidroksiprolino kiekis, padaugintas iš koeficiento 8.			
<p>Jei šie didžiausi leidžiami kiekiai viršijami, bet „mėsa“ atitinka visus kitus jai taikomus kriterijus, „... mėsos“ kiekis turi būti atitinkamai sumažintas, o sudedamųjų dalių sąraše prie žodžio „... mėsa“ turi būti nurodyti esami riebalai ir (arba) jungiamasis audinys.</p>			
19. Visų rūšių produktai, kuriems taikoma „mechanškai atskirtos mėsos“ termino apibrėžtis.			„mechanškai atskirta mėsa“ ir atitinkamos (-ų) rūšies (-ių) gyvūno pavadinimas (-ai) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Diafragma ir kramtomieji raumenys priskiriami skeleto raumenims, o širdis, liežuvis, galvos raumenys (išskyrus kramtomuosius), riešo, čiurnos raumenys ir uodega jiems nepriskiriami.

⁽²⁾ Ženklinant anglų kalba, šį pavadinimą galima pakeisti bendrinio sudedamosios dalies pavadinimu, atitinkančiu gyvūno rūšį.

C DALIS – TAM TIKRŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAS PAGAL JŲ KATEGORIJOS PAVADINIMĄ PO JO NURODANT JŲ SPECIFINĮ PAVADINIMĄ ARBA EB NUMERĮ

Sudedamosios dalys ir fermentai, išskyrus išvardytuosius 22 straipsnio b dalyje, priskiriami vienai iš šioje dalyje išvardytų kategorijų, turi būti nurodomos pagal tos kategorijos pavadinimą, o po jo turi būti nurodytas specifinis pavadinimas arba, prireikus, EB numeris. Jei sudedamoji dalis priskiriama daugiau kaip vienai kategorijai, nurodoma kategorija pagal šiame maisto produkte atliekamą pagrindinę funkciją. Vis dėlto jei ši sudedamoji dalis gali turėti glitimo, po pavadinimo „modifikuotasis krakmolai“ visada turi būti nurodyta jo specifinė augalinė kilmė.

Rūgštis

Rūgštingumą reguliuojanti medžiaga

Lipnumą reguliuojanti medžiaga

Medžiaga nuo putojimo

Antioksidatorius

Užpildas

Dažiklis

Emulsiklis

Emulsinimo druskos ⁽¹⁾

Fermentai ⁽²⁾

Aromato ir skonio stipriklis

Miltų apdorojimo medžiaga

Stingdiklis

Glajinė medžiaga

Drėgmę išlaikanti medžiaga

Modifikuotas krakmolai ⁽²⁾

Celiuliozės ekstraktas ⁽²⁾

⁽¹⁾ Tik lydytam sūriui ir produktams, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra lydyti sūriai.

⁽²⁾ Konkretų pavadinimą arba EB numerį nurodyti nebūtina.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

Konservantas
Suslėgtosios dujos
Tešlos kildymo medžiaga
Stabilizatorius
Saldiklis
Tirštiklis

D DALIS – KVAPIJŲ MEDŽIAGŲ PAVADINIMAI SUDEDAMŲJŲ DALIŲ SĄRAŠE

1. Kvapiosios medžiagos žymimos žodžiais „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“) arba konkretesniu kvapiosios medžiagos pavadinimu, arba jos aprašymu.
2. Chinino ir (arba) kofeino, naudojamų kaip kvapioji medžiaga gaminant arba ruošiant maisto produktą, pavadinimas nurodomas sudedamųjų dalių sąrašė iš karto po žodžių „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“).
3. Žodis „natūralus“ ar kitas tos pačios prasmės žodis gali būti vartojamas nurodyti tik tas kvapiąsias kvapiosioms medžiagoms, kurių sudedamojoje dalyje yra tik Direktyvos 88/388/EEB 1 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje apibrėžtų kvapiųjų medžiagų ir (arba) tos direktyvos 1 straipsnio 2 dalies c punkte apibrėžtų kvapiųjų medžiagų preparatų.
4. Jei kvapiosios medžiagos pavadinime pateikiama nuoroda į ją sudarančių medžiagų augalinę arba gyvūninę kilmę, žodis „natūralus“ arba kitas iš esmės tos pačios prasmės žodis negali būti vartojamas, jei kvapiosios medžiagos sudedamoji dalis nebuvo visiškai arba beveik visiškai atskirta nuo maisto produkto arba kvapiosios medžiagos šaltinio taikant atitinkamą fizinį, fermentavimo arba mikrobiologinį procesą arba tradiciškai ruošiant maisto produktus.

E DALIS – SUDĖTINIŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAI

1. Sudėtinė sudedamoji dalis, atsižvelgiant į jos bendrą masę, gali būti įtraukta į sudedamųjų dalių sąrašą jos pačios pavadinimu, jei tai leidžia teisės aktas arba nusistovėjusi tvarka, o po šio pavadinimo turi būti nurodytas jos sudedamųjų dalių sąrašas.
2. Tokių sudedamųjų dalių sąrašas neprivalomas, kai:
 - a) sudėtinės sudedamosios dalies sudėtis apibrėžta galiojančiuose Sąjungos teisės aktuose ir sudėtinė sudedamoji dalis sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto; vis dėlto ši nuostata netaikoma maisto priedams, kuriems taikomos 21 straipsnio a–d dalys; arba
 - b) sudėtinės sudedamosios dalys, kurios yra prieskonių ir (arba) prieskoninių augalų mišiniai ir sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto, išskyrus maisto priedus, kuriems taikomos 21 straipsnio a–d dalių nuostatos; arba
 - c) sudėtinė sudedamoji dalis yra maisto produktas, kurio sudedamųjų dalių sąrašas nebūtinai pagal Sąjungos teisės aktus.

VII PRIEDAS

SUDEDAMŲJŲ DALIŲ KIEKIO NURODYMAS

1. Kiekio nurodyti nereikia:
 - a) kai sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos:
 - i) grynasis svoris, jas nusauginus, nurodomas remiantis VIII priedo 5 punktu, arba
 - ii) kiekius ženklinant jau privaloma nurodyti remiantis Sąjungos nuostatomis, arba
 - iii) mažais kiekiais naudojamos kaip kvapiosios medžiagos, arba

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

- iv) nors ir yra nurodytos maisto produkto pavadinime, tačiau negali nulemti šalies, kuriame produktas parduodamas, vartotojo pasirinkimo, nes kiekio skirtumai nėra esminis kriterijus, leidžiantis spręsti apie maisto produkto savybes arba atskirti jį nuo kitų panašių maisto produktų; arba
 - b) kai pagal konkrečias Sąjungos nuostatas sudedamosios dalies arba sudedamosios dalies kategorijos kiekis tiksliai nustatytas, bet nenumatyta jo nurodyti ženklinant; arba
 - c) VI priedo A dalies 4 ir 5 punktuose nurodytais atvejais.
2. 23 straipsnio 1 dalies a ir b punktai netaikomi, kai:
- a) sudedamajai daliai ar sudedamųjų dalių kategorijai taikoma nuoroda „su saldikliu (saldikliais)“ arba „su cukrumi ir saldikliu (saldikliais)“, jei pagal III priedą ši nuoroda pateikiama su maisto produkto pavadinimu; arba
 - b) įdėta vitaminų ir mineralinių medžiagų, jei reikia pateikti medžiagos maistinės vertės nuorodą.
3. Sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos kiekis nurodomas:
- a) išreiškiant procentiniu dydžiu, atitinkančiu sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kiekį jos (jų) naudojimo metu; ir
 - b) maisto produkto pavadinime arba iš karto po jo arba sudedamųjų dalių sąrašė, susijusiam su atitinkama sudedamąja dalimi arba sudedamųjų dalių kategorija.
4. Nukrypstant nuo 3 punkto,
- a) kai maisto produktai prarado drėgmę juos termiškai ar kitaip apdorojus, kiekis išreiškiamas procentiniu dydžiu, kuris atitinka įdėtą sudedamosios dalies (sudedamųjų dalių) kiekį, susijusį su galutiniu produktu, išskyrus jei visų ženklavimo etiketėje nurodytų sudedamųjų dalių kiekis arba visas jų kiekis viršija 100 %, nes tokiu atveju kiekis nurodomas remiantis sudedamosios (-ųjų) dalies (-ių), įdėtų paruošti 100 g gatavo produkto, kiekiu;
 - b) lakiųjų sudedamųjų dalių kiekis nurodomas pagal jų svorio galutiniame produkte santykį;
 - c) sudedamųjų dalių, įdėtų koncentruota ar dehidratuota forma ir atgamintų gamybos metu, kiekis gali būti nurodomas pagal svorį, buvusį prieš jas koncentruojant bei dehidratuojant;
 - d) koncentruotų ar dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridedant vandens, sudedamųjų dalių kiekis gali būti nurodytas pagal jų svorio atgamintame produkte santykį.

VIII PRIEDAS**GRYNOJO KIEKIO NURODYMAS**

1. Grynojo kiekio neprivaloma nurodyti tiems maisto produktams:
- a) kurie praranda daug savo tūrio arba masės **arba** kurie **nefasuoti** parduodami vienetais arba sveriami pirkėjo akivaizdoje; arba
 - b) kurių grynasis kiekis mažesnis nei 5 g arba 5 ml; vis dėlto ši nuostata netaikoma prieskoniams ir prieskoniniams augalams; arba
 - c) **kuriems kituose teisės aktuose numatytos išimtys.**

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

2. Kai pagal Sąjungos nuostatas, o jei tokių nėra – nacionalines nuostatas, reikalaujama nurodyti tam tikrą kiekio rūšį (pvz., nominalus, mažiausias, vidutinis kiekis), šiame reglamente toks kiekis laikomas grynuoju.
3. Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų fasuotų vienetų, kurių kiekviename yra toks pats to paties produkto kiekis, grynasis kiekis nurodomas pažymint bendrą pakuočių skaičių ir kiekvienos grynąjį kiekį. Vis dėlto kai bendras atskirų pakuočių skaičius aiškiai matomas ir lengvai suskaičiuojamas išoriškai ir kai išoriškai matoma bent viena nuoroda į atskiros pakuotės grynąjį kiekį, tų duomenų nurodyti neprivaloma.
4. Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų pakuočių, kurios nėra laikomos pardavimui skirtais vienetais, grynasis kiekis nurodomas pateikiant bendrą grynąjį kiekį ir bendrą atskirų pakuočių skaičių.
5. Kai kietas maisto produktas pateikiamas skystoje terpėje, ženklinant nurodomas ir grynasis maisto produkto svoris be skystos terpės.

Šioje dalyje „skysta terpė“ reiškia toliau nurodytus produktus, kurie gali būti mišinyje, užšaldyti arba labai užšaldyti, jei skystis yra tik to ruošinio pagrindinių dalių priedas ir todėl nėra lemiamas kriterijus perkant: vanduo, vandeniniai druskos tirpalai, sūrymas, maistinių rūgščių vandeniniai tirpalai, actas, cukrų vandeniniai tirpalai, kitų saldiklių vandeniniai tirpalai, vaisių ar daržovių sultys, kai produktai yra vaisiai arba daržovės.

I

IX PRIEDAS

ALKOHOLIO KONCENTRACIJA

Faktinė alkoholio koncentracija pagal tūrį gėrimuose, kuriuose alkoholis sudaro daugiau nei 1,2 % tūrio, nurodoma ne didesniu kaip dešimtųjų tikslumu. Po šio skaičiaus rašoma „tūrio %“, o prieš skaičių gali būti rašoma „alkoholio“ arba santrumpa „alk.“.

Alkoholio koncentracija nustatoma esant + 20 °C.

Teigiami ir neigiami leistini nuokrypiai, susiję su alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymu ir išreiškiami absoliučiaisiais dydžiais, nurodomi toliau pateikiamoje lentelėje. Nuokrypiai taikomi nepažeidžiant alkoholio koncentracijai nustatyti naudojamų analizės metoduose nustatytų nuokrypių.

Gėrimo aprašymas	Teigiami ir neigiami nuokrypiai
1. Alus, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 5,5 %; iš vynuogių pagaminti ir Bendrojo muitų tarifo subpozicijai 22.07 B II priskiriami gėrimai	0,5 tūrio %
2. Alus, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais viršija 5,5 %; iš vynuogių pagaminti ir Bendrojo muitų tarifo subpozicijai 22.07 B I priskiriami gėrimai; sidras, kriaušių sidras, vaisių vynas ir panašūs gėrimai, pagaminti iš kitų vaisių nei vynuogės, pusiau putojantys, putojantys ar neputojantys; gėrimai, kurių pagrindą sudaro fermentuotas medus	1 tūrio %
3. Gėrimai, kuriuose yra mirkytų vaisių arba vaisių dalių	1,5 tūrio %
4. Visi kiti gėrimai, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį didesnė nei 1,2 %	0,3 tūrio %

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

X PRIEDAS

REFERENCINIS SUVARTOJAMAS KIEKIS

A DALIS - REFERENCINIS VITAMINŲ IR MINERALINIŲ MEDŽIAGŲ SUVARTOJAMAS **PAROS** KIEKIS (SUAUGUSIEJI)

1. Vitaminai ir mineralinės medžiagos, kurie gali būti nurodomi, ir rekomenduojamos paros normos (RPN)

Vitaminas A (µg)	800	Chloridas (mg)	800
Vitaminas D (µg)	5	Kalcis (mg)	800
Vitaminas E (mg)	12	Fosforas (mg)	700
Vitaminas K (µg)	75	Geležis (mg)	14
Vitaminas C (mg)	80	Magnis (mg)	375
Tiaminas (Vitaminas B1) (mg)	1,1	Cinkas (mg)	10
Riboflavinai (mg)	1,4	Varis (mg)	1
Niacinas (mg)	16	Manganas (mg)	2
Vitaminas B6 (mg)	1,4	Fluoridas (mg)	3,5
Folio rūgštis (µg)	200	Selenas (µg)	55
Vitaminas B12 (µg)	2,5	Chromas (µg)	40
Biotinas (µg)	50	Molibdenas (µg)	50
Pantoteno rūgštis (mg)	6	Jodas (µg)	150
Kalis (mg)	2 000		

2. Didelis vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekis

Paprastai sprendžiant, koks kiekis yra didelis, orientuojamasi į 15 % 1 punkte rekomenduojamos paros normos 100 g arba 100 ml produkto, arba pakuotėje, jei joje yra tik viena porcija.

B DALIS – REFERENCINIS ENERGINĖS VERTĖS IR PASIRINKTŲ MAISTINIŲ MEDŽIAGŲ, IŠSKYRUS VITAMINUS IR MINERALINES MEDŽIAGAS, SUVARTOJAMAS **PAROS** KIEKIS (SUAUGUSIEJI) ⁽¹⁾

Energinė arba maistinė vertė	Referencinis suvartojamas kiekis
Energinė vertė	2 000 kcal
Baltymai	80 g
Visas riebalų kiekis	70 g
Sočiosios riebalų rūgštys	20 g
Angliavandeniai	230 g
Cukrus	90 g
Druska	6 g

⁽¹⁾ Referenciniai kiekiai yra apytikriai: juos tiksliau nustatys Europos maisto saugos tarnyba.

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

XI PRIEDAS

PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

ENERGINEI VERTEI NUSTATYTI TAIKOMI PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

Pateiktina energinė vertė apskaičiuojama naudojant šiuos perskaičiavimo koeficientus:

— angliavandeniai (išskyrus poliolius)	4 kcal/g ■
— polioliai	2,4 kcal/g ■
— baltymai	4 kcal/g ■
— riebalai	9 kcal/g ■
— salatrimai	6 kcal/g ■
— alkoholis (etanolis)	7 kcal/g ■
— organinė rūgštis	3 kcal/g ■

XII PRIEDAS

MAISTINĖS VERTĖS NUORODOS IŠRAIŠKA IR PATEIKIMAS

A DALIS – MAISTINĖS VERTĖS NUORODOS IŠRAIŠKA

Maistinės vertės nuorofoje vartojami šie matavimo vienetai:

— energinė vertė	kJ ir kcal
— riebalai	gramais (g)
— angliavandeniai	
— skaidulinės medžiagos	
— baltymai	
— druskos	
— vitaminai ir mineralinės medžiagos	X priedo A dalies 1 punkte nurodyti matavimo vienetai
— kitos medžiagos	tinkami konkrečios medžiagos matavimo vienetai

B DALIS – ANGLIAVANDENIŲ IR RIEBALŲ KOMPONENTŲ MAISTINĖS VERTĖS NUORODOS PATEIKIMO EILĖS TVARKA

1. Nurodant informaciją apie poliolius ir (arba) krakmolą, ši nuoroda teikiama tokia tvarka:

angliavandeniai	g
kuriuose:	
— cukraus	g
— poliolių	g
— krakmolo	g

2010 m. birželio 16 d., trečiadienis

2. Nurodant informaciją apie riebalų rūgšties kiekį ir (arba) tipą, ši nuoroda teikiama tokia tvarka:

riebalai	g
kuriuose:	
— sočiųjų riebalų rūgščių	g
— trans-riebalų	g
— mononesočiųjų riebalų rūgščių	g
— polinesočiųjų riebalų rūgščių	g

C DALIS – ENERGINĖS VERTĖS IR MAISTINIŲ MEDŽIAGŲ PATEIKIMO MAISTINĖS VERTĖS NUORODOJE EILĖS TVARKA

Prireikus, informacija apie energinę vertę ir maistines medžiagas teikiama šia eilės tvarka:

energinė vertė	■ kcal
riebalai	g
■	
sočiųjų riebalų rūgštys	g
cukrus	g
druskos	g
baltymai	g
angliavandeniai	g
■	
skaidulinės medžiagos	g
natūralios transriebiosios rūgštys	g
dirbtinės transriebiosios rūgštys	g
mononesočiosios riebalų rūgštys	g
polinesočiosios riebalų rūgštys	g
polioliai	g
cholesterolis	g
krakmolas	g
vitaminai ir mineralinės medžiagos	X priedo A dalies 1 punkte nurodyti matavimo vienetai
kitos medžiagos	tinkami konkrečios medžiagos matavimo vienetai